

ΜΑΧΗΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φύλλον 2ον

Τιμή φύλλου δραχ. 1000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Χανιά 31 Ιανουαρίου 1949

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΟΜΕΝ;

Ἐνῶ μαίνεται ἡ μάχη διὰ τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ πόλεις τῆς σωριάζονται εἰς ἐρείπια, μὲν κατὰστασις πλήρους συγχύσεως καὶ ἀποχαυνώσεως φαίνεται ν' ἀπλώνεται στὰ μετόπισθεν, ἐνῶ ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου κατατρίβεται μὲ τὸν βόρρον τῆς κερδοσκοπίας καὶ τῆς μικροπολιτικῆς. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ξενοκίνητος συμμοριτισμὸς ἔχει ρίξει τὰ πάντα εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀναπτύσσοντάς τον πάνω σ' ἀπόλυτα ὀλοκληρωτικὴν βάσιν, τὸ ἐθνικὸν κρᾶτος, ὁ κλῆρος καὶ ἡ ἡγεσία, ἀδυνατοῦν νὰ συλλάβουν, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, τὸ νόημα τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. Ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοί μας ἔχουν κινητοποιήσει ὅλα τὰ στελέχη, ὅλες τὶς ιδέες, ὅλα τὰ μέσα καὶ τὶς μεθόδους. ἀποβλέποντας εἰς πλήρη καὶ ὀλοκληρωτικὴν ἐπικράτησιν, ἐμεῖς χανώμεθα σ' ἓνα σωρὸ μικροῦ ποθέσεις καὶ μικροαντιθέσεις καὶ ἀναλώνομεν τὶς δυνάμεις μας γιὰ χίλια δυὸ πράγματα ἄσχετα μὲ τὸν ἀγῶνα.

Ποῦ λοιπὸν Βαδίζομεν;

Πρέπει νὰ τὸ καταλάβωμεν. Χωρὶς τὴν πλήρη καὶ ὀλοκληρωτικὴν κινητοποίησιν τῶν ἡθικῶν πνευματικῶν καὶ ὕλικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν γκρεμνὸν.

Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου πρέπει νὰ φορέσῃ τὴν τιμημένην στολὴν τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου. Ὅπως αὐτὸς ἐγκατέλειπε τὰ πάντα πῆρε τὸ ὄπλον καὶ πολεμᾷ

ἡρωϊκᾶ, ἔτσι καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν μικροπολιτικὴν καὶ νὰ φορέσουν τὴν πολεμικὴν στολὴν. Στρατιώτης καὶ πρωθυπουργὸς πρέπει νὰ εἶναι ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ. Κι' ἀφοῦ δώσουν τὰ χέρια, νὰ θεσπίσουν σκληροὺς νόμους ἐναντίον ἐκείνων ποὺ ὑπονομεύουν τὸν ἀγῶνα, εἴτε καταχραστοὶ εἶναι αὐτοὶ, εἴτε φυγόμαχοι καὶ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης. Ἐκεῖ εἶναι ἡ θέσις των κοντὰ στὸν ἀγωνιζόμενον καὶ δοκιμαζόμενον στρατὸν καὶ λαὸν μας καὶ ὄχι τοῦ Ζαχαράτου.

Ὁ Κλῆρος πρέπει νὰ φορέσῃ τὸ ἀποστολικὸν ἔνδυμα τῶν πρώτων χριστιανῶν ἀποστόλων.

Μὲ τὴν φλόγαν τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν ποὺ ἀναβλίζει ἀπὸ τὰ πηγαία χριστιανικὰ ἰδανικὰ, θὰ κηρύξῃ στὸν ἀγωνιζόμενον λαὸν τὶς αἰώνιες ἀξίες τὶς ὁποῖες ἐτάχθη νὰ ὑπερασπίσῃ.

Καὶ θὰ γεννήσῃ ἔτσι μέσα στὴν ψυχὴν του, καινούργιες ἀγνωστες δυνάμεις καὶ θὰ θεμελιώσῃ μίαν ἀκατάβλητον πίστιν. Καὶ θὰ ὀδηγήσῃ πρὸς πλήρη ἡθικὴν ἀναγέννησιν.

Καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς, ὅλοι οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες θὰ προσέλθουν πρόθυμοι εἰς θυσίες καὶ προσφορὰς καὶ μὴ μυριόστομος ἰαχὴ θ' ἀπλωθῇ καὶ θὰ καλύψῃ ὀλοκληρὸν τὴν μαρτυρικὴν χώραν μας.

Ὅλα γιὰ τὴν πίστιν. Ὅλα γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλευθερίαν.

ΤΙ ΛΕΕΙ Ο "ΚΑΠΕΤΑΝ ΜΑΡΚΟΣ,"

«Με την νίκην τοῦ «Δημοκρατικοῦ στρατοῦ» θὰ ἐπικρατήσῃ στήν Ἑλλάδα ἡ Δημοκρατία καί ἡ Ἐλευθερία».

Αὐτά λέει ὁ Καπετάν Μάρκος καί προσθίνει: Ἀσφαλῶς ἡ Ἑλ-
δια δημοκρατία, καί χειρότερη,
ἀπὸ τὴν δημοκρατία ποὺ ὑπάρ-
χει στὶς χώρες τοῦ σιδηροῦ πα-
ραπετάσματος. Μὰ πρὸς θεοῦ:
Τι εἶδους δημοκρατία εἶναι ἐ-
κείνη ὅπου οἱ κυβερνῶντες δὲν
ὑπόκεινται εἰς κανένα ἐλεύθερο
ἐλεγκο, ποὺ δὲν ὑπάρχει ἡ ἐν-
νοια τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ποὺ
ὅλα τὰ μέσα προπαγάνδας καί-
ουν λιβάρι στὴ κυβέρνησιν καὶ ἡ
κυβέρνησις εἶναι τυφλὸ ὄργανο
καὶ ὑποτακτικὸ τοῦ Πατισάχ τοῦ
Κρεμλίνου; Ποὺ μὲ τὸ παραμι-
κρὸ κάθε δυσμένεια ἐκδηλώνει-
ται μὲ τὴν κατηγορία τῆς προδο-
σίας καὶ κάθε ἀπειθαρχία πρὸς
τόν ἀφέντη ὁδηγεῖ στὸν ἀφανι-
σμό; Ὅπου οἱ νέοι διδασκονται
νὰ γίνωνται καταδότες τῶν φί-
λων καὶ συγγενῶν των καὶ ὅπου
ὁ ὕλισμός διδάσκει τὴν περιφρό-
νησιν πρὸς τὸν Χριστιανικὸν νό-
μον τῆς ἀγάπης καὶ τὴν πίστιν
εἰς τὸν νόμον τῆς ὕλης καὶ τῆς
βίας; Καὶ ὑπῆρξε ποτὲ εἰς τοὺς
αἰῶνες ἀπεχθεστέρα τυραννία
ἀπὸ τὴν τυραννία αὐτῆ τῶν «λα-
οκρατικῶν» καθεστώτων;

Ο ΣΚΥΛΟΚΑΥΓΑΣ

Μὰ ἰδιαιτέρως τὸ τι ἀναμένει
τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν νίκην τοῦ
συμμοριτισμοῦ καταφαίνεται σα-
φέστερον ἀπὸ δυὸ διαπιστώσεις.

Πρῶτον: Τὰ ἐγκλήματα τοῦ
συμμοριτισμοῦ μέχρι σήμερον
καὶ ἡ ἀκατάσχετος ἐγκληματικὴ
μανία καὶ τὸ μῖσος πρὸς κάθε
μὴ ὄργανον, τὸν καταδικάζει
πλήρως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξο-
ντώσῃ ὅλους ὅσους ἔχουν ἐπανα-
στατήσῃ κατὰ τῶν ἐγκλημάτων
του, δηλαδὴ τὸ πλεῖστον τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἀσφα-
λῶς καμμὶαν διάθεσιν δὲν ἔχει
νὰ ὑποκύψῃ εἰς τοὺς ἐγκλημα-
τίες καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ τὸν
διοικήσουν.

Δεύτερον: Ὁ σκυλοκαυγὰς
μεταξὺ τῶν δύο τυράννων τῆς
Βαλκανικῆς Τίτο — Δημητρώφ
εἰς τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας.

Οἱ μέχρι χθὲς συνεταῖροι, ὁ-

ψηλὴ εὐνοῖα τοῦ Πατισάχ, ἔπα-
σαν νὰ συμφ-νοῦν εἰς τὴ μοι-
ρασίαν, ἀπὸ τῆ στιγμῆ ποὺ ἔπα-
σαν νὰ εἶναι καὶ οἱ δυὸ τὸ ἴδιο
ὑποτακτικοί. Καὶ ὑβρίζοντες
κατὰ τὸν πλεόν αἰσχροὺν τρόπον
ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, οἱ δυὸ πρῶην
συνεταῖροι, ἀποκαλύπτουν τὴν
σατανικὴν συνομωσίαν τὴν ὁ-
ποίαν εἶχον ἐξυφάνει, τῇ εὐλο-
γία τοῦ προστάτου των, κατὰ
τῆς Ἑλλάδος.

Ὁλόκληρος ἡ Βόρειος Ἑλλάς
μαζὺ μὲ τίς «Μακεδονίες»
τῶν δύο χωρῶν, θ' ἀποτελοῦ-
σαν τὴν «Μακεδονία τοῦ Αἰ-
γαίου» ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστα-
σίαν τῆς Γιουγκοσλαβίας κατὰ
τὸν ἓνα, τῆς Βουλγαρίας κατὰ
τὸν ἄλλο. Ἴσως τοῦτο εἶναι καὶ
τὸ κυριώτερον ζήτημα ποὺ προε-
κάλεσε τὸν καυγὰ Στάλιν—Τίτο,
γιατὶ ἀσφαλῶς ὁ Στάλιν θὰ ὑ-
πεστήριξε ἡ Μακεδονία νὰ ὑ-
παχθῇ ὑπὸ τὸν Δημητρώφ ὡς
πιστότερον σύντροφον καὶ γιὰ
νὰ ἐξισώσῃ τὴ Βουλγαρία μὲ τὴ
Γιουγκοσλαβία. Ἐνῶ ἡ προσθή-
κη τῆς εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν.
θὰ ἐδημιουργεῖ μίαν πανίσχυ-
ρον Γιουγκοσλαβίαν, γεγονὸς τὸ
ὁποῖον δὲν ἤρρεσε εἰς τὸ Στάλιν.

Καὶ τί ἄραγε ἔλεγε ὁ «σύν-
τροφος» Ζαχαριάδης ἐπ' αὐτοῦ;
Μὰ καὶ τί μποροῦσε νὰ πῇ;
Ἀλλὰ καὶ μήπως ἤρωτήθη; Ὁ
Πατισάχ—Στάλιν θέλει νὰ ἐνι-
σχύσῃ τὸ καθεστὼς στὴ Βουλγα-
ρία καὶ νὰ προσφέρῃ Μακεδο-
νία γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὰ
ἐθνικιστικὰ ρεύματα καὶ νὰ τὰ
προσετερισθῇ.

Γνωρίζει ὅτι στήν Ἑλλάδα
θ' ἀναγκασθῇ νὰ διεξαγάγῃ πό-
λεμον φθορᾶς κατὰ τῶν ἀντιπά-
λων καὶ ὅτι ἀναγκαίως θὰ φθά-
σῃ εἰς δυναμικὰς λύσεις. Γνω-
ρίζει ἐπίσης ὅτι ὁ «σύντροφος»
Ζαχαριάδης θὰ κάμῃ κάθε ὑ-
ποχώρησιν φθάνει νὰ πάρῃ ἐ-
νίσχυσιν γιὰ τοὺς συμμορίτες
του.

Κι' ὁ «Ἀρχιστράτηγος» Μάρ-
κος; Αὐτός, συνεπῆς πρὸς τὸ
ὄνομά του, θὰ χορεύῃ ὅπως τοῦ
παίξουν.

Ἀλλοίμονον!! Ἀλλοίμονον
ἂν ποτὲ ἡ Ἑλλάς ἐπιπτε εἰς χεῖ-
ρας τῶν συμμοριτῶν!!!

Εὐτυχῶς ὁμως. Ἡ Ἑλλάς δὲν

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικὸν
Ὅργανον ἑγῶνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεῖα Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑτησία Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

ΑΝΑΠΟΔΑ

Ὁ «στρατάρχης» Στάλιν ὁ «σύν-
τροφος» Μολότωφ καὶ ὅλο τὸ ἐπιτε-
λεῖον τοῦ Πολιτ—μυρὰ μετέβησαν
ἐν σώματι εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς
Μόσχας καὶ προσυχηθήσαν διὰ τὴν
εἰρήνην.

Ὁ κ. Μολότωφ κατηγόρησε
τὰς δυτικὰς δυνάμεις ἐπὶ φασισμῷ
διότι τοὺς πολιτικούς ἀντιπάλους
των εἴτε τοὺς γκρεμίζουν ἀπὸ τὰ
παράθυρα εἴτε τοὺς δολοφονοῦν κα-
τόπιν σκηνοθετημένης δίκης.

Συγκεκριμένως ἀνέφερε τὸν θάνα-
τον τοῦ Μάξβερικ πρώην προέδρου
τῆς Τσεχοσλοβακίας, καὶ τὴν δίκην
καὶ καταδίκην τοῦ Πετκόφ εἰς
Βουλγαρίαν. Τὰ ἐπιχειρήματά του
ὑπῆρξαν ὄντως ἀκαταμάχητα.

—Ἀγγέλλεται ἀπὸ τὴν Μόσχαν
ὅτι ἡ ἐφημερίς «Πράβδα» εἰς ἕρ-
θρον τῆς ἐπικρίνει τὴν πολιτικὴν
τοῦ Στάλιν ὡς μὴ ὀρθήν.

—Ὁ κ. Μολότωφ κατηγόρησε
ἐπίσης ἐπὶ φασισμῷ τίς δυτικὰς χῶ-
ρες διότι ὁ τύπος των δὲν ἀναγράφει
τίποτ' ἄλλος εἰμὴ μόνον ὅτι ἄρρει
εἰς τὴν κυβέρνησιν διότι ἀπαγορεύει
καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ διότι ἐξ-
φκίζονται οἱ πολῖται οἱ ὁποῖοι
δὲν ἄρρουν εἰς τὸ καθεστὼς.

—Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Χίτλερ
κατηγορεῖ τὸν κ. Σοφούλη ὡς μο-
ναρχοφασίστα διότι ἐξετέλεσε τοὺς
πολιτικούς συνεργάτας του λόγῳ
πολιτικῆς διαφωνίας.

Τὸ κατηγορητήριον ἀπεστάλη εἰς
τὸν Ο.Η.Ε. ἐπικαλούμενον τὴν ἐπέμ-
χασίν του

.....
πρόκειται ποτὲ νὰ πέσῃ σὲ τόσο
σο βρώμικα καὶ ἐγκληματικὰ χέ-
ρια. Γιατὶ ἡ Ἑλλάς δὲν πρό-
κειται νὰ πεθάνῃ.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ
ἄλλο φύλλον.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΑΣ ΦΙΛΟΙ

Αί τελευταίαι έκλογαί εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὴν περὶ νίκην τοῦ κ. Τρούμαν καὶ αἱ ὁποῖαι ἐξέπληξαν τοὺς περισσότερους πολιτικούς παρατηρητάς, ἀποτελοῦν ἓνα γεγονός κοσμοϊστορικῆς σημασίας.

Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ νίκη τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος τοῦ ὁποῖου ἡγεῖται ὁ κ. Τρούμαν καὶ τὸ ὅποσον κατῆλθεν εἰς τὰς ἐκλογάς μετὰ πρόγραμμα ἀπολύτως ριζοσπαστικόν, ἀποτελεῖ μιὰ πλήρη νίκην τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων κατὰ τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας. Ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς, ἀπέδειξε ὅτι θαδίζει συνειδητὰ τὸν δρόμον τῆς προοδευτικῆς ἐξελίξεως, ἡ ὁποία θὰ ἐξασφαλίσῃ τόσον εἰς αὐτὸν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λαοὺς μετὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Δὲν ὁ ἀρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς μετὰ τὴν δημοκρατικὴν παραδόξιν, ὁ ὁποῖος κατέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ μετὰ αἷμα καὶ ἰδρώτα, ὁ ὁποῖος προῆλθε ἀπὸ τὰ πικρὰ ζῶντα καὶ τολμηρὰ στοιχεῖα ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὅτι ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς νίκης του. Καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι θὰ παρὰσχῃ εἰς τὸν πρόεδρόν του ὀλοκλήρον τὴν ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας οὗτος ἔχει ἀνάγκην, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προοδευτικοῦ καὶ ἀληθῶς ἐπαναστατικοῦ προγράμματός του. Διότι πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι κανένα πρόγραμμα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ πραγματικόν, ὅσονδήποτε καλὸς καὶ ἂν εἶναι αἱ προθέσεις τοῦ ἀρχηγού, ὅταν ἐλλείπει ἡ πλήρης

καὶ ἀποφασιστικὴ λαϊκὴ ὑποστήριξις.

Ὁ κ. Τρούμαν ἀνέλαβε ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου τὰ Ὑψηλὰ Προεδρικά του καθήκοντα ἕνα διοικήσιν ἐπὶ τετράχρονον τὸν Μεγάλον Ἀμερικανικὸν Λαόν καὶ ἕνα ἐπιληφθῆ τοῦ προβλήματος τῆς παγκοσμίου εἰρήνης καὶ ἀνασυγκροτήσεως.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖα γεγονότα μποροῦν νὰ συμβοῦν εἰς τὴν παγκόσμιον σκηνὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Ἐνα μόνον πράγμα γνωρίζομε. Ὅτι ὁ κ. Τρούμαν, ὡς ἀπο-

δεικνύει ἡ μέχρι σήμερον πολιτικὴ του καὶ ὡς ἐγγυᾶται τὸ ἐξυγγελλθὲν πρόγραμμά του ἐπὶ ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν προβλημάτων, θὰ καταβάλῃ κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν διεθνῶν προβλημάτων, καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν διαφόρων κατεστραμμένων ἐκ τοῦ πολέμου χωρῶν.

Ἡ χώρα μας, τῆς ὁποίας ἡ μοῖρα ὑπῆρξε τραγικώτερα πάσης ἄλλης, προσδίδει μετὰ ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν χώραν του, καὶ ἀναμένει μεγαλύτεραν κατανόησιν καὶ βοήθειαν διὰ νὰ δυνηθῇ μετὰ τὸν ἀγῶνα τῆς νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν νίκην. Τὴν πανανθρώπινον νίκην τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου καὶ τῶν ἐλευθέρων καὶ πολιτισμένων θεσμῶν κατὰ τῆς ὀλισττικῆς βαρβαρότητας καὶ τῆς ὀλοκληρωτικῆς τυραννίας.

Ἕλοι λοιπὸν οἱ προοδευτικοὶ καὶ μετὰ βαθεῖαν δημοκρατικὴν συνείδησιν ἀνθρώποι ἐχαίρουν καὶ μᾶλλον γιόρτασαν

πανηγυρικὰ τὴν ἱστορικὴν νίκην τοῦ προέδρου Τρούμαν. Γιὰ τὸ πρᾶγμα τὴν ἱστορικὴν ὑπῆρξε ἡ νίκη αὕτη.

Νίκη ἡ ὁποία ἀνοίγει εὐρυτάτους ὁρίζοντας πρὸς τὴν πραγματικὴν πρόσδοον καὶ τὸν ὑγιᾶ πολιτισμόν.

Πολιτισμόν ὁ ὁποῖος ἑκατοντάδες τώρα χρόνια ἀγωνίζεται νὰ καταστή πραγματικόν γιὰ νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν θασανίζ μένην ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀνθρωπότητα τὴν πραγματικὴν εἰρήνην καὶ τὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

(Κατὰ ἀφήγησιν στρατιώτου Κυρ. Βαθουράκη πού ἔλαβε μέρος στή μάχη).

Νύκτα 17ης Δεκεμβρίου στή Καρδίτσα. Ἡ πόλις ξαπλωμένη μέσα στό πυκνὸ σκοτάδι φαίνεται νὰ κοιμάται ἡσυχᾶ. Οἱ γύρω βουνοκορφές σκεπασμένες μὲ τὸ λευκὸ σεντόνι τῆς Δεκεμβριανῆς ομίχλης ἔχουν χαθεῖ σιὸ ἀπειρον. Κι' ἕνας ἀπέραντος ἀποπνυκτικὸς ἀχνὸς καλύπτει τὰ πάντα. Εἰς 10 μέτρα ἀπόσταση δὲν βλέπεις τίποτα. Καὶ σοῦ φαίνονται πῶς ὅλα ἡσυχᾶ ἀναπαύονται στὶς ἀγκάλες τῆς παγερῆς νύκτας σὰ νὰ ἔχουν παραδοθῇ σὲ μιὰ ἀπαίσια νύκτα.

Μὰ μέσα στὴ γενικὴ σιγὴ κάτι μένει ξύπνιο καὶ προσεκτικὰ ἐρευνᾷ τὰ γύρω σκοτάδια. Εἶναι οἱ φρουροὶ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς κολάσεως τοῦ ἡπλώνεται γύρω καὶ τὶ δαίμονες φαίνεται νὰ κινεῖται νὰ παραμονεύουν καὶ νὰ ἀγρυπνοῦν. Εἶναι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἡ περιοχὴ ὅπου δύο ἀντίπαλοι κόσμοι συναντιοῦνται καὶ ἔχουν ἀποδυθῇ εἰς μία θανάσιμη πάλη.

Ὡρὰ 10 μ.μ. Μιὰ ριπὴ πολυβόλου ἀκούγεται καὶ νεκρικὴ σιγὴ ἀπλώνεται γύρω. Τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ διδεται. "Ολοὶ στὶς θέσεις μας. Σὲ λίγο τὸ ντουρεκίδι καὶ οἱ ριπὲς ἀρχίζουν δαιμονιώδη θόρυβο. Οἱ ἀντάρτες προσβάλλουν βυθὸ φυλάκια πού φρουροῦνται ἀπὸ δεκαπέντε Μάυρες. Ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἡ μάχη γενικεύεται. Μέσα στὴν ομίχλη καὶ τὸ μαῦρο σκοτάδι τῆς δεκεμβριανῆς νύκτας, ὁ δαιμονιώδης θόρυβος τῆς μάχης ἐκάλυψε τὰ πάντα. Δὲν ἀκοῦς δὲν σκέπτεσαι καὶ δὲν αἰσθάνεσαι παρὰ μόνον ἕνα πράγμα. Τὴν μάχην. Τὴν μάχην πού ἀπλώνεται γύρω σου μὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν ὠμότητα τοῦ ἀδυσώπητου ἀγῶνος πού διζάγει σήμερον ἡ πατρίδα μας.

Τὰ συμμαρτίκια μπουλούκια ἐπιτίθενται ἀπὸ παντοῦ. Ὁπλισμένα μὲ ὅπλα πού τῶν προμή-

θυσαν οἱ θανάσιμοι ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ μὲ ἐντολὲς νὰ κάψουν, νὰ σκοτώσουν καὶ νὰ λεηλατήσουν, ἐπιτίθενται ἐναντὶον τῆς Καρδίτσας.

Βάζουν ἀπὸ παντοῦ, καὶ ἡμεῖς λύσσα ἔφορμοῦν ἐναντίον μας. Μὰ τὰ μανιασμένα τῶν κύματα σποῦ κι' ἀναστρέφονται πάνω στὰ στήθια τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διμοιρία μας ἀποτελεῖται ἀπὸ 35 ἄνδρες. Ὅλοι νέα παιδιά πού ἀφήσαμε τὴ τίμια δουλειὰ μας γιὰ νὰ κάμωμε τὸ χρέος μας. Μέσ' ἀπὸ τὰ πρόχειρα χαρὰ ὠματά μας μὲ σφιγμένα δόντια καὶ μὲ ἀλύγιστη ἀποφασιστικότητα πολεμᾶμε χωρὶς οὔτε στιγμὴ ν' ἀνασάνωμε δὴλ τὴ νύκτα. Τὴν ἐπομένη ἡ μία ἐπίθεση διαδέχεται τὴν ἄλλη. Οἱ συμμαρτίτες ἔχουν ταμπουρωθεῖ 150 μέτρα κοντὰ μας. Μᾶς φωνάζουν νὰ παραδοθῶμε μᾶς βρίζουν καὶ μᾶς ἀπειλοῦν. Ὅσο φωνάζουν τόσο πιὸ ἀσάλευτη γίνεται ἡ ἀποφασιστικότης μας. Γιατὶ μιὰ πραγματικὴ ἀηδία καὶ ἕνα ἀπέραντο μῖσος καὶ περιφρόνηση αἰσθανόμεθα νὰ πλημμυρίζη τὴν καρδιά μας. Ὅλη τὴν ἡμέρα ἡ μάχη συνεχίζεται. Οἱ συμμαρτίτες μᾶς πλησιάζουν ἀκόμα, ἀλλὰ μὲ μιὰ θυελλώδη ἀντεπίθεσή μας τοὺς ἀπωθούμε μὲ μεγάλες ἀπώλειες δικές των. Ἀπὸ μᾶς μέχρι τῆς στιγμῆς εἴχαμε μόνον ἕνα τραυματία. Αὐτὸ κράτησε

ὅλη τὴν ἡμέρα. Περὶ τὸ βραδάκι τὰ πυρομαχικά μας λιγοστεύουν κι' ὁ ἀνεφοδιασμός μας εἶναι δύσκολος. Γι' αὐτὸ μόλις ἐνύκτωσε ἡ διμοιρία μας συνεπύχθη στὶς ἀκραεῖς συνοικίες τῆς πόλεως, ἀπ' ὅπου συνεχίστηνε ἀκατάβλητη ἡ ἀντίστασις. Ἐκεῖ δόθηκε διαταγὴ νὰ μὴν κυκλοφορῇ κανεὶς στὴ πόλιν γιὰ τὴ θὰ πυροβολῇται. Πιάσαμε μερικὰ γερά κτίρια σ' ἐπικαίρες θέσεις, ἐφοδιασθήκαμε μὲ πυρομαχικά, καὶ συνεχίσαμε ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ τὶς στέγες. Αὐτὸ κράτησε ὡς τὴν ἐπομένη στὶς 10 π.μ. Στὸ διάστημα αὐτὸ μερικὰ συμμαρτίκια μπουλούκια κατῳρῶσαν νὰ εἰσδύσουν σὲ μερικὲς ἀκραεῖς συνοικίες νὰ λεηλατήσουν καὶ ν' ἀπαγάγουν περὶ τοὺς 400 κορίτσια καὶ νέους. Στὶς 10 π.μ. τῆς Δευτέρας τάνκς τοῦ στρατοῦ μας εἰσέρχοντο εἰς τὴν πόλιν καὶ μὲ μιὰ γενικὴ ἐξόρμηση καὶ σποραδικὰς ὁδομαχίες, οἱ συμμαρτίτες ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴ Καρδίτσα.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα εἴχαμε στὴ διμοιρία μου ἀπώλειες ἕνα νεκρὸ στρατιώτη κι' ἕνα τραυματία. Πολεμήσαμε μὲ τὴ ψυχὴ μας περὶ τοὺς 40 ὥρες χωρὶς οὔτε στιγμὴ νὰ ξεκουραστοῦμε. Κι' οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲ νοιώσαμε κούραση ἢ νύστα νὰ μᾶς καταλάβῃ. Γιατὶ πολεμούσαμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὴ Δευτεριά.

Θεῖα λειτουργία κάπου εἰς τὸ μέτωπον

ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΜΟΑΤΣΟΥ Προέδρου
Φιλελευθέρων Νεολαίας Νομοῦ Ρεθύμνης

Εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν γνῶ-
μην ἔχει ἀπὸ ἐτῶν ὠριμάσει ἡ ἐν-
τύπωσις ὅτι ἡ λειτουργία τῆς Κρα-
τικῆς μας μηχανῆς περυσιάζει χα-
λάρωσιν καὶ ἀνωμαλίας, πού ἔχουν
προσλάβει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις.

Τὰ τελευταῖα σκάνδαλα πού ἀπε-
καλύφθησαν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἄλλα
πλαισιότερα—πού ὁ ἐκ τῆς ἀνταρ-
σίας κίνδυνος μᾶς ἔκαμε νὰ τὰ ξε-
χάσωμε καὶ ἡ ἀμβλυνσις τῆς κοινο-
βουλευτικῆς μας εὐθειᾶς, ἔδωκε ἄ-
φρονι ἀμαρτιῶν εἰς τοὺς αὐτοκρατο-
ρῶν—μετέτρεψαν τὴν ἐντύπωσιν αὐ-
τὴν εἰς ἔμμονον πεποίθησιν.

Ἡ νέα Κυβέρνησις ἐξήγγειλε ἡ-
θικὸν καθαρμὸν τοῦ Κρατικοῦ μη-
χανισμοῦ. Καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ
γνώμη συνηθισμένη εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ
πολλὰ καὶ νὰ βλέπῃ ὀλίγα ἐνῷ εὖ
χεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν πραγ-
ματοποιῆσιν τῆς πολυποθῆτου ἐπαγ-
γελίας τῆς, διερωτᾶται κατὰ δάθος
ἐὰν θὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν πραγμα-
τοποιήσῃ.

Ἡ πραγματοποίησις εἶναι πολὺ
δύσκολη. Τὸ ἔθνος σήμερον ἀγ-
νίζεται. Εἶναι τόσο ἰσχυρὸ τὸ αἶ-
σθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὥστε
ὁ λαὸς μας νὰ ἔχῃ ἀπορροφηθῇ τε-
λείως μὲ τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα
καὶ νὰ ἀναγκάζεται ἔτσι νὰ λησμο-
νῇ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὰς Ἀθήνας.
Οἱ ἀναλαβόντες θεδαίως τὴν διακυ-
βέρνησιν τῆς χώρας ὀφείλου νὰ κα-
ταβάλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὸν
καθαρμὸν αὐτόν. Τὸ ἔργον ὅμως
αὐτὸ εἶναι τόσο μεγάλον πού δὲν
μποροῦν νὰ τὸ ἀναλάβουν Κυβε-
ρῆσεις συνασπισμοῦ διότι ἀπαιτεῖ
μοιογενῆ Κυβέρνησιν, πρόγραμμα
ἑξουσιαστικῶς περασθεῖσθαι καὶ
τὸ σπουδαιότερον, ἡσυχίαν εἰς τὸν
τόπον.

Ὁ ἀγὼν ὅμως κάποτε θὰ τελειώ-
σῃ καὶ τότε δὲν θὰ εἶναι τίποτε ἀ-
νεκτὸν ἀπὸ ὅσα συμβαίνουν, σήμε-
ρον διότι πάντοτε τοὺς ἀγῶνας αὐ-
τοὺς ἀκολουθεῖ κοσμογονικὴ περίο-
δος.

Ἡ πολιτικὴ μας ἡγεσία ὀφείλει
ἀπὸ σήμερον νὰ κατάρτισῃ ἕνα πρό-
γραμμα εὐρυτάτων μεταρρυθμίσεων
ὥστε ὅταν ἐπιστῇ ἡ μεγάλη στιγμή
νὰ τὸ θέσῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ.
Τὸ πρόγραμμα θεδαίως πρέπει νὰ
εἶναι πολὺπλευρον καὶ τὸ μεγαλύ-

τερον μέρος του πρέπει νὰ πίπτῃ
ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ τομέως. Ἐν-
τούτοις καὶ ὁ τομεὺς τῆς Διοικήσε-
ως θὰ πρέπει νὰ προκαλέσῃ ἀμείω-
τον τὸ ἐνδιαφέρον.

Ἡ ἐποχὴ τοῦ παλαιοκομματισμοῦ
θὰ ἔχῃ τότε τελειώσει. Καὶ ἕνα
Κράτος ἐν ὅλῃ τοῦ τῆς σημασίᾳ θὰ
πρέπει νὰ υποκαταστήσῃ τὸν σημε-
ρινὸν ἀσυγχρόνιστον καὶ βραδυκίνη-
τον μηχανισμόν πού ἔχει προκαλέ-
σει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ
λαοῦ τὸν ὅποιον κατατλαιπωρεῖ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν πολ-
λὰ τὰ κακῶς κείμενα. Ὅπως τῷ
1909 ἔχει φθάσει καὶ σήμερον ἡ
στιγμὴ μιᾶς μεγάλης εἰρηνικῆς ἐ-
παναστάσεως πού κανεὶς δὲν μπο-
ρεῖ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ὅπως τότε
ὁ Μέγας Κρῆς ἐπέτυχεν τὸ σύγχε-
ρον ἐκεῖνο Νεοελληνικὸν θαῦμα τῆς
ἐσωτερικῆς μας ἀναδιοργανώσεως
ἔτσι καὶ σήμερον ἡ πλημμυρὶς τῆς
Πανελληνίου ἀγανακτήσεως θὰ σα-

**Καμμία οἰκογένεια στρα-
τιώτου δὲν πρέπει νὰ ὑ-
ποφέρει.**

ρῶσῃ κάθε σαπημένο καὶ παλαιο-
κομματικὸ καὶ ὁ λαὸς πού θὰ συν-
τριφῇ τὴν ἀνταρσία θὰ οἰκοδομήσῃ
καὶ μιὰ καινούργια Ἑλλάδα.

Αὐτὸ θὰ εἶναι καὶ τὸ ἀναγκαῖον
ἐπακόλουθον τῆς κομμουνιστικῆς
συντριβῆς. Τὸν ὕλικὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ
κομμουνισμοῦ θὰ πρέπει νὰ ἐπακο-
λουθῇ ἡ ἠθικὸς ἀφοπλισμός. Ἄν
δὲν συμβῇ αὐτὸ πρέπει νὰ γνωρί-
ζωμεν ἀπὸ τώρα ὅτι ἀντλοῦμεν εἰς
πίθον Δαναϊδῶν πρᾶγμα τὸ ὅποιον
θὰ εἶναι τρομερὸν ἂν συμβῇ διότι
ἴδομεν προσπάτως εἰς τὴν ἄλλην
πλευρὰν τῆς γῆϊνης σφαίρας τὰ
δραματικά του ἐπακόλουθα.

Ἡ ἀτυχὴς τακτικὴ πού ἐνεκαί-
νισεν ἡ ἀμαρτωλὴ 31η Μαρτίου πρέ-
πει νὰ σταματήσῃ καὶ ὁ πολίτης
πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ Κρά-
τος δὲν εἶναι ἕνας ἀποκρουστικὸς
εἰσπράκτωρ ἀνίσως ἐπιβαλλομένων
φόρων ἄλλ' εἶναι ὁ προστάτης τοῦ
δικαίου καὶ τῆς ἰσοπολιτείας.

Δι' αὐτὸ οἱ κυβερνῶντες ὅσοι πι-
στεύουν σ' ἕνα διαφορετικὸν κόμμα—
διότι πιστεύουν πολλοὶ ἄλλὰ δὲν πι-

στεύουν δι' αὐτὸς ὅλοι—ἄς κάνουν
σήμερον εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὸ κατὰ
δύναμιν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν
ὅτι ἐφ' ὅσον ἔχομεν τὴν ἀνταρσίαν ὅ,τι
καὶ ἂν γίεται εἶναι ἡμίμετρον.

Ὅταν αὐτὴ τελειώσῃ προσωινί-
ζεται ἕνα μεγαλειῶδες ξεσῆωμα
τοῦ λαοῦ μας γιὰ μιὰ καλύτερη
ζωή. Ὁ καιρὸς τῶν καταχρήσεων,
καὶ τῶν ἐπικερδῶν ἀρμπ. τράζ μὲ
τὴν Ἑλβετίαν θὰ ἀνάγεται εἰς τὸ
παρελθόν. Διότι ἡ Πανελλήνιος θέ-
λησις θὰ πέφτει ὡς ἀδυσώπητος
Νέμεσις, κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ τό-
που.

Ὁ Γάλλος ἱστορικὸς MIGUET γρά-
φει ὅτι ὅταν πολιτικὴ μεταβολὴ γί-
νῃ ἀναγκαία καὶ πλησιάζῃ ὁ και-
ρὸς τῆς, καμμία δύναμις δὲν εἶναι
ἱκανὴ νὰ τὴν σταματήσῃ καὶ τὰ
πάντα μυστηριωδῶς τὴν βοηθοῦν.
Αὐτὸ συμβαίνει σήμερον καὶ εἰς τὴν
Ἑλλάδα. Ἡ πολιτικὴ μας ἡγεσία
ἀντιλαμβάνομένη ὅτι ἐπλησίωσε ἡ
στιγμὴ τῆς μεταβολῆς ἔχει χρέος
ἱερὸν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους νὰ τὴν
πραγματοποιήσῃ.

Εἶναι κοινὴ πεποίθησις ὅτι τὰ
τραγικὰ ἐρεῖπια τῆς Ναούσης καὶ
τῆς Καρδίτσας πρέπει νὰ διαδεχθῇ
κατ' ἄρτιον πολλὴ διαφορετικὴ ἀπὸ
ἐκείνην πού ὑπάρχει.

Πίσω ἀπὸ τίς φλόγες τῆς μαρτυ-
ρικῆς μας χώρας, πού μέσα εἰς τὸ
δραματικὸ αὐτὸ σταυροδρόμι τῆς
ἱστορίας ἔγινε πάλι ὁ κυματοθραύ-
στης τῆς ἐναντίον τοῦ Παγκοσμίου
πολιτισμοῦ ἐπιδρομῆς, ἀκούεται νὰ
ὕψῃται τὸ Πανελλήνιον αἶτημα γιὰ
μιὰ νέα Ἑθνικὴ ζωή.

Καὶ ἐνῷ ὁ ἀγὼν μὲ τίς δραματι-
κὰς του ἐκφάνσεις δὲν ἐκλόνισε κα-
νεὶς τοῦ Ἑλληνος τὴν πίστιν γιὰ τὴν
νίκη, τὸ σάλπισμα τῆς ἐθνικῆς ἐσω-
τερικῆς μας ἀναγεννήσεως ἀντηχεῖ
ἀπὸ τώρα ὡς ἐλπιδοφόρον μῆνυμα
εἰς ὅσους ἀνυπόμονα τὸ περιμένουν
καὶ ὡς οὐρίγμῃ Ἑρινύων εἰς ὅσους
τὸ φοβοῦνται.

Τονώνει τὴν πίστιν ἐκείνων πού
πιστεύουν ὅτι μᾶς περιμένει μιὰ κα-
λυτέρα αὔριον καὶ δι' ὅσους πρὸς
σιγμὴν ἀπεγοητεύθησαν διὰ τὸ θλι-
βερὸν κρατικόν μας κατάντημα θρον-
τοφῶναι ὡς ἄλλος Θεόκριτος ὅτι
«ἠθαρσεῖν χρή, διότι τὰχ' αὔριον ἔ-
σεται ἄμεινον».

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΟΔΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝ. ΓΑΒΡΙΗΛ
Είς άθλιεστάτην κατάστασιν εύρίσκεται έγκαταλελειμένη ή οδός 'Ηγουμέου Γαβριήλ ('Αγ. 'Ιωάννου), ή κεντρικώτέρα οδός της συνοικίας 'Αγίου 'Ιωάννου.

'Η οδός οδτη έξυπηρετεί μιά ολόκληρη συνοικία κι' επί πλέον δι' αούτης γίνεται και ή λεωφορειακή άστική συγκοινωνία. Εί- ναι άκατανόητον ένας τόσον κεντρικός δρόμος να βρίσκεται επί σειράν έτών εις τόσον όθλίαν κατάστασιν και να μη βρεθί τρόπος να έπισκευασθί. Νομίζομεν ότι ό Δήμος Χανίων επιβάλλεται όπως προβήι το ταχύτερον εις την έπισκευήν της οδοϋ ταύτης καθόσον αϊ έκ της τοιαύτης καταστάσεως ζημίαι και αναστατώσεις είναι σοβαρώταται.

"Αλλωστε τόσοι φορολογούμενοι δημόται έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν να έπισκευασθί ό κεντρικός δρόμος διαβάσεως των, άφου παρέμεινε επί τόσα χρόνια πλήρως έγκαταλελειμένος.

Επί τή εύκαιρία άς μās έπιτραπή να διατυπώσωμεν την άποψιν ότι καλόν θα ήτο να καταρτήση ό Δήμος πρόγραμμα συντηρήσεως οδών με σειράν προτεραιότητος, αναλόγως της σημασίας εκάστης και της φθοράς που έχει υποστή. Καί το πρόγραμμα αύτό να κατοχυρωθί ως άμετάβλητος γραμμή κι' όχι ό κάθε ένδιαφερόμενος παράγων να φτιάχνη τόν δρόμον τού σπιτιού του ένδω κεντρικές άρτηρίες θα παραμένουν επί έτη πλήρως έγκαταλελειμένες.

ΑΙ ΔΑ Ι-ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΙ

Α "Ενα σοβαρώτατον ζήτημα το όποιον άπασχολεί τους πτωχούς αστέγους δομοπλήκτους των Χανίων και την πόλιν έν γένει, το των λαϊκών κατοικιών. "Γστερ' από δύο έτών ανοικοδόμηση, κατέστη δυνατός να δοθούν περί τις τριάκοντα κατοικίες εις χρήσιν. Θα προδωμεν εις το παρόν σημείωμα εις μερικές σοβαρότατες παρατηρήσεις όσον άφορά την άξία από πάσης πλευράς τού εκτελεσθέντος έργου.

Πρώτον: "Ο τρόπος έξευρέ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Παρακαλούνται οί ύπεύθυνοι τών τομέων της οργανώσεως, όπως προβαίνουν το ταχύτερον εις την τακτοποίησιν και άποστολήν τών εισπραξεων έκ της πωλήσεως τού περιοδικού.

σεως των οίκωπέδων υπήρξε έξαιρετικά συντηρητικός και δειλός έν σχέσει με ό πό εκτέλεσιν έργων. "Ως έκ τούτου κατήντησε να στίβαχτούν τα σπίτια κατά τρόπον πληκτικώτατον. ή να κατασκευασθούν εις θέσιν (Σπλάντζια) έντελώς άκατάλληλον και άνθυγιεινόν. "Υπάρχουν σημαντικές εκτάσεις προσφυγικών κλήρων έντός της πόλεως ως και τα έβραϊκά, όπου ήτο δυνατόν με λογικάς άποζημιώσεις ν' άπαλλοτριωθούν και να κτισθούν κατοικίες λαϊκές. Είς το σημείον αύτό το "Υπουργείον "Ανοικοδομήσεως δέν έφάνη όσον έπρεπε αποφασιστικόν.

Δεύτερον: Οί κατοικίες εις την συνοικίαν 'Αγίου 'Ιωάννου ως και της Σπλάντζιας είναι φοβερά μικροσκοπικές και στενόχωρες. Ουσιαστικών μόνον άτεκνοι μπορούν να κατοικήσουν άνθρωπινά σ' αυτές. "Εκτός εάν το κράτος λογαριάζει να μεταβάλη εις άτέκνους τους ένοίκους των. "Εκτός τούτου, τα παράθυρα μικρότατα και ύψηλά τις ποδιές ώστε ό ένοικος βλέπει μόνον τόν ουρανόν, έξ ου φαίνεται ότι πρέπει ν' αναμένη σωτηρία. "Επίσης εις τις κατοικίες τού 'Αγ. 'Ιωάννου οί σκάλες έγιναν από το άνατολικό μέρος κι' έτσι οϋδέν παράθυρον πρός άνατολάς.

"Η άποψις ότι ταϋτα γίνονται δια λόγους οικονομίας δέν εύσταθεί. Διότι ή οικονομία επιβάλλει το κάθε τι να χρησιμοποιείται όπου πρέπει και όσον είναι άπαραίτητον. Ουτε όμως το πρόπον, ούτε το άπαραίτητον φαίνεται να έλήφθησαν σοβαρώς υπ' όψιν εις τάς άνωτέρω περιπτώσεις. Τού πτωχού το σκονί μονό δέν φτάνει και διπλό περισσεύει.

Νομίζομεν ότι οί αρμόδιοι και οί ένδιαφερόμενοι πρέπει ν' άντιμετωπίσουν μετά μεγαλυτέρας προσοχής το έν λόγω ζήτημα. Είς το επόμενον θα άσχοληθώμεν λεπτομερέστερον με το ζήτημα τούτο.

ΣΑΝ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΟ

ΣΤΕΝΑΓΜΟΙ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΕΙΑ

Μπαίνω στη φυλακή μου—όπου μου φαίνεται ή κάμαρά μου—και κλείνω την πόρτα. Βαρυό το κ' είσαι μό της, σαν κτύπημα πλάκας που κλείνει ένα πτώμα στον τάφο. Πιάνω με τα δυό χέρια το κεφάλι, ανοίγω κλείω τα μάτια μου, κυττώ τριγύρω μου για να πιστέψω πως δέν δνείρεύομαι...

"Ενα δωμάτιο χαμηλό μ' ένα παράθυρο π' άφίνει να μπή λίγος φώς, ένα κρεβάτι, ένα τραπέζι με άκατάστατα χαρτιά, μιά καρέκλα...

Γύμνια και σιγαλιά νεκρική. "Ολα δουδάλεις και τρομάζουν το σκοτάδι που κλείω μέσα μου...

Θλιμένα σαν να νοιώθουν το έάθος τοϋ πό σου μου...

"Εξω απ' της φυλακής μευ την πόρτα ό κόσμος ζή...

Δέν ζηλεύω! μονάχα πονώ θαθεία και κανέναν κοντά μου! Γράφω και τα μάτια μου τρέχουν... Πλακών' ή νύχια. «Μάνα» φωνάζω που είσαι; Μονάχα σ' θα τ' άψηφοϋδες όλα, κοντά μου να ξεμερωθής. Ριγμένος μέσα δ'ω μ' ένα κερί για συντροφιά μου, χωρίς καμμιή παρηγοριά! "Ακους Μανούλα μόνος! Καί το κερί θωρώντας αναμμένο θαρρώ πως πεθαμένος είμαι...

Κουράστηκα από βάσανα. "Ας ήσους κοντά μου, να γερω στα γόνατά σου, να νοιώσω την αγάπη σου και τα μητρικά χάδια σου να μου δίνουν ζωή...

Ναι μέσα σ' αυτήν την φυλακή αν ήσουν μανούλα, παράδεισος θα φαίνεταν στα μάτια τα δικά μου...

Και στη δική σου τη θωριά θα έέχναγα τόν πόνο...

Θάπαιρνα δύναμι απ' τα λόγια σου—όπως τότε που ζούσα κοντά σου—κι' ό σταυρός τού καθήκοντος θα μου φαίνεταν ελαφρό και το σχολειό παιχνίδι... κι' ή ξενητεία παράδεισος... Μά τώρα Μάνα μευ γλυκειά, πές μου πως να ξεχάσω; Πως έδω μέσα μοναχός;

Κι' ή πόρτα μου θαρεία κλειστή, βουδή ή κάμαρά μου... Καί το κερί μου λιώνει...

ΣΠ ΖΟΜΙΑΝΑΚΗΣ

"Η κινητοποίησις των ήδικών δυνάμεων τού "Εθνους είναι έργον κατ' ά πρώτον λόγον τού Κλήρου.

ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΓΡΑΜΜΗ

Ο αιώνας μας πρέπει να δονομασθῇ ὁ αἰώνας τοῦ συνεργατισμοῦ. Οἱ ὁμαδικοὶ ὁργανώσεις κι' ἐπιδιώξεις ἤτοι ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς αὐτῆς τάξεως διὰ τὴν ἐπιδίωξιν κοινῶν σκοπῶν εἰς εὐρείαν κλίμακα, εἶναι ἓνα εὐρύτατον καὶ κυρίαρχον γεγονός.

Οὕτω οἱ ἔργατες μας κλισθάνονται τὴν ἀνάγκην, γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὰ δικαιώματά των νὰ ὁργανωθοῦν εἰς σωματεῖα, οἱ ἀγρότες μας εἰς συνεταιρισμούς, οἱ ἐπαγγελματιοβιοτέχνες εἰς ἐνώσεις καὶ ἐπιμελητήρια, κι' ὅλοι γενικὰ οἱ ἐπιστημονικοὶ κλάδοι εἰς διαφόρους ὁργανώσεις διὰ τὴν ἐπιδίωξιν προοδευτικῶν κι' ἐπιστημονικῶν σκοπῶν.

Ὅπως ἰδιαίτερον ὅμως σημασίαν κατέχουν διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς κοινωνίας, τὰ ἐργατικά σωματεῖα, οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ οἱ ἐπαγγελματιοβιοτεχνικὲς ὁργανώσεις. Ἰδιαίτερος τὴν σελίδα αὐτὴν θὰ τὴν ἀπασχολήσουν συστηματικῶς τὰ συνδικαλιστικά προβλήματα καὶ γενικότερον τὰ ζητήματα τῶν ἐργατῶν. Σ' ἄλλες σελίδες θὰ μιλήσωμε γιὰ συνεταιριστικὴ καὶ ἄλλα ζητήματα.

Ἡ ἀνάγκη δημιουργίας ὑγειοῦς συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως προβάλλει σὰν προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ὁρθῆς συνδικαλιστικῆς τακτικῆς. Τακτικὴ ἢ ὁποία θὰ ὁδηγήσῃ μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων τῆς χώρας μας εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν μας καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς. Χωρὶς ἐργάτες ὑγιεῖς καὶ μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίον τους, κι' ὅτι εἶναι ἐλεύθεροι, εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις ὑψηλῆς ποιτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ πρέπει, ἰδιαίτερος σήμερον, νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ γραμμὴ ποὺ ἠκολονθηθῇ μέχρι σήμερον ἀπὸ τὰ σωματεῖα—εἰς πλείστας περιπτώσεις ἐπιβαλλομένα ἀπὸ μιὰ δυναμικὴν πολιτι-

κὴν μειοψηφίαν ἀποβλέπουν εἰς σκοποὺς ἐντελῶς διάφορους ἀπὸ τοὺς συνδικαλιστικοὺς τοιοῦτους—εἶναι ἐξ ὕπου ἀντεργατικὴ ὥς καὶ ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἠκολούθησαν οἱ ἐργοδοταί. Ἡ πολιτικὴ ἢ οἰκονομικὴ κερδοσκοπία πάνω σιτοὺς συνδικαλιστικοὺς ἄγῶνες κι' εἰς βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ μὲ ζημίαν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, θὰ πολεμηθῇ μὲ σθένος κι' ἀκατάβλητη ζωτικότητα ἀπὸ τὴν στήλην αὐτήν. Ἰδιαίτερος ὀφείλομεν ν' ἀποκαλύψωμεν ἐν ἐκτάσει τὴν κομμουνιστικὴν τακτικὴν ἢ ὁποία μὲ τὴν διαστρέβλωσιν τῆς ὑγειοῦς συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως, καὶ μὲ τὴς συνεχεῖς ἀπεργίες μὲ αἰτήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τὰ πράγματα ἀδύνατον σήμερον νὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ μειώσουν κατὰ τὸ δυνατόν τίς δυνατότητες τῆς χώρας, ὥστε κατὰ λογικὴν συνέπειαν νὰ πέσῃ κι' ὅχι ν' ἀνέβῃ τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ θὰ πέσῃ τὸ ἐπίπεδον τῆς παραγωγῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ ἐργάτες μας, ἄθελά των, γίνονται συνεργοὶ τῆς δυστυχίας των. ἐνῶ ἡ συνεχὴς ἐξαθλίωσις ἢ ὁποία ἐπέρχεται μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, εὐνοεῖ τοὺς ἐπαναστατικοὺς σκοποὺς τῶν κομμουνιστῶν.

Ἡ ἄθλια ἐπίσης τακτικὴ σκοτεινῶν κερδοσκοπῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν εἰς τὴν συνεκτιρωσιν ὑπερβολικῶν κερδῶν εἰς βάρος παραγωγῶν ἢ καταναλωτῶν, ἀποτελεῖ ἐπίσης στοιχεῖον τὸ ὁποῖον ἐξωθεῖ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς τὰ πράγματα πρὸς ἐπαναστατικὴν διαμόρφωσίν των. Εἶναι δὲ γεγονός ἀναμφισβήτητον ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ πολιτισμένη κι' εὐήμεροῦσα κοινωνία, ἐφ' ὅσον θὰ διέπονται οἱ δύο αὐτοὶ σοβαροὶ παράγοντες τῆς παραγωγῆς ἐργάται καὶ ἐργοδοταί, ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς πλήρους ὑπονομεύσεως τοῦ ἀληθοῦς ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὑπονομεύοντες καὶ οἱ δύο τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Ἐργατικά συνδικάτα μὲ ὑγεία καὶ ἀνεξάρτητον πολιτι-

κῶς συνδικαλιστικὴν συνείδησιν, ἐργοδοταὶ ὑποχρεούμενοι νὰ τηροῦν νόμους προοδευτικοὺς καὶ ἔχοντες ἐναντι αὐτῶν ζωντανὰ συνδικάτα ὥς καὶ προοδευτικὸν κράτος, ἀποτελοῦν σημαντικὰ στοιχεῖα ἀνατύξεως καὶ προόδου τῆς χώρας μας. Τὸ ὅπλον τῆς ἀπεργίας χρησιμοποιούμενον ἀπὸ ὑγεία καὶ ἀνεξάρτητα συνδικάτα, ἐξυπηρετεῖ τὰ μέγιστα τὴν ὀρεξία διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς νομοθεσίας καὶ προφυλάσσει τοὺς ἐργάτες μας ἀπὸ ἐκμετάλλευσιν καὶ συνεπῶς τὴν ἐξαθλίωσιν. Ἡ πολιτικὴ ὅμως ἀπεργία ὥς ὅπλον διὰ τὸν ἐξαναγκασμὸν τοῦ Κράτους ἀπὸ μιαν μειοψηφίαν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κομματικῶν σκοπῶν, ἀποτελεῖ ὅπλον στρεφόμενον ἐμμέσως ἐναντίον τῆς ἰδίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ γενικότερον τοῦ ἔθνους. Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ὥς καὶ τὰ προβλήματα διαβιώσεως τῶν ἐργατῶν μας θ' ἀγωνισθῇ ἡ στήλη αὐτή.

Ἰδιαίτερος στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἐργαζομένους νέους μας, δυνάμεθα νὰ τὸν κατηγορηματικότερον τρόπον ὅτι δὲν πρόκειται ἐμεῖς νὰ κάνωμε φιλολογία. Ἐναν ὁλόκληρο ἀγῶνα ἀρχίζομεν ἀποφασισμένοι νὰ κινηθῶμεν ὅτι σάπιο ὑπάρχη καὶ νὰ δημιουργήσωμεν προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀναγέννησιν τοῦ λαοῦ μας.

Ἀποδίδομεν ὅμως ἰδιαίτερον σημασίαν εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως ὥς βασικοῦ παράγοντος προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ τόπου. Εἰς τὰ ἐπόμενα ἀπὸ σήμερον θὰ ἐπιδιώξωμεν συστηματικῶς τὴν διαμόρφωσιν ὑγιεῶς συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως μὲ μεθοδικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀνάλυσιν τῶν διαφόρων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν μὲ ὑγιεῖς καὶ ὁλοκληρωμένους συνδικαλιστικὰς ἀντιλήψεις.

Γ.Γ.Π.

ΑΝΕΥ ΧΡΟΝΟΤΡΙΒΗΣ

ΝΑ ΚΤΥΠΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΞΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

“Ολος ο τύπος της χώρας ασχολείται τὰς τελευταίας ημέρας εὐρύτατα μὲ τὴν πασίγνωστον πλέον καταστάσαν ὑπόθεσιν τῶν Ἑλβετικῶν ὠρολογίων, τῆς ἐξαγωγῆς λαθραίου συναλλάγματος ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ζεύγους Ρομπιρόζα—Νεουρί καὶ τῆς καταχρήσεως τοῦ δημοσίου ὑπὸ τοῦ νεαροῦ ὑποπλοιάρχου Διμενικοῦ Μπακοπούλου. Τόσον ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα ὅσον καὶ ἡ τρίτη ὑπόθεσις φαίνεται νὰ ἔχουν μίαν καὶ τὴν αὐτὴ ἀρχήν, χωρὶς πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον νὰ εἶναι ἐξακριβωμένον πὺν εὐρίσκεται τὸ τέλος τῶν. Ἐνα μόνον πρᾶγμα εἶναι μέχρι τῆς στιγμῆς βέβαιον, ὅτι μία φοβερὰ σπεῖρα λαθρεμπορῶν κατ’ὁρῶντε νὰ ὑποσκάπτῃ τὰ θεμέλια τῆς πενιχρᾶς Ἑθνικῆς μας οἰκονομίας ἐπικινδύνως, ἡ ὁποία τροφοδοτούμενη ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ τοῦ δεινοπαθοῦντος λαοῦ μας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν συμμάχων μας, μόλις καὶ μετὰ βίας δύναται νὰ ἀντεπεξέρχεται εἰς τὰς τεραστίας καταστροφὰς πὺν ἐπιφέρει εἰς τὴν χώραν ὁ συμμοριτισμός. Ἡ σπεῖρα αὕτη—τῆς ὁποίας ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἀρχίζει νὰ ἔρχεται εἰς φῶς ἀπὸ τὴν πορείαν πὺν ἀκολουθοῦν αἱ μὲ μετὰ τὴν δραστηριότητα κινούμεναι ἀστυνομικαὶ καὶ ἀνακριτικαὶ ἀρχαί, προσπαθοῦσαι νὰ ἀνεύρουν τὴν λύσιν τῆς πολυδαίδαλου σοβαρᾶς αὐτῆς ὑποθέσεως—εἶχε ἀπλώσει εἰς ὅλας τὰς παρὰ τὴν Μεσόγειον χώρας, ἐνῶ ἡ κεφαλὴ τῆς εὐρίσκετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἀρχηγὸς—ἐπιζητιὼν νὰ κατέχῃ πάντοτε τὴν θέσιν αὐτὴν ὡς τοῦ ἡρωικοῦ τῆς σπείρας, ἦτο ὁ μέγας καὶ πολὺς ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπὶ 4ης Αὐγούστου καὶ συνιδιοκτήτης τῆς Ἑταιρίας Διπασμάτων Ἀλέξ. Κανελοπούλου. Τὴν θέσιν τοῦ θέσιν τοῦ ἰδιαίτερου γραμματέως τοῦ Ἀρχηγοῦ κατεῖχεν ὁ γνωστὸς ὑπασιπότης αὐτοῦ κατὰ τὴν περιόδον πὺν ἐσφυρηλατεῖτο ὁ τρίτος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς Ἰωάννης Νικολόπουλος εἰς τοῦ ὁποίου τὰς χεῖρας εὐρέ

θη τὸ ἀρχεῖον τῶν λαμπρῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Λαθρεμπορικῆς Ἑταιρίας, ταξινομημένον ἐπιμελῶς μὲ τοὺς περιφήμους φανέλλους, «Φάκελλος Ἑλβετικῶν ὠρολογίων», «Φάκελλος Ρομπιρόζα», «Φάκελλος ντὲ Σαμπριέ», «Φάκελλος Χίρς», «Φάκελλος Νάϊαντ», «Φάκελλος βαρυτίμων ἀντικειμένων» κλπ.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ προχωρήσωμεν ἐπὶ ὑποθέσεων εὐρισκομένων ἀνόμεναι εἰς χεῖρας τῶν ἀνακριτικῶν ἀρχῶν, μᾶς εἶναι ἀρεκτὸν νὰ περιορισθῶμεν εἰς ἕνα καὶ μόνον γενικὸν συμπέρασμα, πὺν πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν τῶν ὄρων τουλάχιστον εἶναι ἀπολύτως ἐξη

Διὰ νὰ συντριβῇ ὁ συμμοριτισμὸς πρέπει νὰ ἐξολοθρευθοῦν καὶ οἱ καταχρασταί.

κριβωμένων, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν μάχεται σήμερον μόνον ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν συμμοριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ἐνὸς ἄλλου ἐχθροῦ ὅχι ὀλιγώτερον ἐπικινδύνου κεκαλυμμένου ὑπὸ τοῦ ἐθνικιστικοῦ προσώπου καὶ ὑποβοηθουμένου συχνὰ καὶ ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ Κράτους ἐν τῇ ἐγκληματικῇ του ἀγνοίᾳ εἰς τὰ σχέδια τοῦ διὰ τὴν καταρράκωσιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δίδων σήμερον ἀφθόνως τὸ αἷμα του καὶ θυσιάζων πάντα τὰ ἀγαθὰ του διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ νίκη κατὰ τῶν Σλαβοκομμουνιστικῶν ὁρδῶν τοῦ «Μάρκο» δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ εἰς τὸν σκληρὸν αὐτὸν ἀγῶνα πὺν διεξάγει, ἐκείνους πὺν εἰς τὰ μετόπισθεν ἀσφαλεῖς καθ’ ὅλα ἐπιδίδονται εἰς μίαν ἄνευ προηγουμένου ὁργιστικὴν οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν, διὰ νὰ συσσωρεύσουν εἰς τὰ χρηματοκιβώτια των καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον του τὸν ἐπιούσιον, πὺν εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὀντότης του.

Ἀπαιτεῖ τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος ἀπὸ τὴν Δικαιοσύνην νὰ ἐξακολουθήσῃ γοργῶς καὶ θαρραλέως τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀγῶνος τῶν χρυσοκανθάρων λαθρεμπορῶν καὶ καταχραστῶν, ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἡρωϊκὸς μας στρατὸς ἐκκαθαρίζει τοὺς ἐγκληματίας καὶ τοὺς ἐπιδρομεῖς.

Πρέπει ἀποφασιστικῶς τὸ κράτος νὰ ἐπέμβῃ. Ἡ Νέα Κυβέρνησις μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ἀλέξ. Διομήδην φρουρὸν ἀγρυπνον τῶν οἰκονομικῶν μας ἀγαθῶν νὰ καταφέρῃ καίρια πλῆγματα κατὰ τῶν ἀδηφάγων καρχαρίων, τῶν ἀριστοτεχνῶν τοῦ κοντραμπάντο, τῶν δημιουργῶν τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς κραιπάλης, διὰ νὰ βαδίσῃ τὸ ἔθνος ἀπερίσπαστον, χωρὶς ὑποψίας πὺν μειώνουν τὴν ἀγωνιστικὴν του θέλησιν, διὰ νὰ φέρῃ τὸ δύσκολον ἔργον πὺν ἀνέλαβεν ὅσο τὸ δυνατόν σύντομα εἰς αἴσιον πέρας.

Ἐκεῖνοι πὺν δὲν προσφέρουν σήμερον τίποτε εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους, εἶναι ἀνάξιοι νὰ λέγωνται Ἕλληνες καὶ πρέπει νὰ κτυπηθοῦν, πολὺ δὲ περισσότερον ὅσοι ὑπονομεύουν τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ οἰκονομικά του θεμέλια καὶ παρέχουν οὕτω ὅπλα ἰδεολογικὰ εἰς τὸν συμμοριτισμόν.

Α. Γ. Κ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ “ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ,”

Ὁ «Καπετάν» Μάρκος ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς διὰ τὴν μέχρι σήμερον συμβολὴν του εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας.

Κατὰ τὸ 1948 κατεστρέψαμεν 400 χωριά, 300 γέφυρας, ἀνατινᾶξαμεν 50 ἀμαξοστοιχίες, ἐφρονεύσαμεν 10.000 «κεφαλαιοκράτες» εἰς τὰ χωριά καὶ μεταφέραμεν 15.000 παιδιὰ γιὰ νὰ τὰ μορφώσωμεν.

Μὲ τὸν ρυθμὸν αὐτὸν ἐλπίζομεν τὸ τέλος τὸ 1949 νὰ μὴ μεῖνῃ τίποτα ὄρθιον.

Εἰς τὸ ἐπόμενον δηλώσεις τῶν Μπακοπούλου καὶ Σία.

Ο Μέγας Έθνάρχης Έλευθέριος Κ. Βενιζέλος
εἰς τὸ Κοττορέ τῆς Γαλλίας τὸ 1934

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗ

Ο Γέρο—ψάλτης δ φτωχός
πέθανε απόψε μοναχός
τὴ νύχτα [μὲς σὶδ σπιτικό του
Ολοι θλιμένοι σὶδ χωριό
καὶ τὸ μικρὸ καμπαναριὸ
θρηνεῖ κι' αὐτὸ γιὰ τὸ χαμό του

—ο—

Τὸ σημαντήρι ἀργὰ χτυπᾷ
κι' ἀκοῦς μονάχο τὸν παπᾷ
νὰ λήη σκυφτός σὶδ παραθύρι
Γλῶσσα πὸν τρέμει ἀπ' τὸν καιρὸ
ψάλλει δυὸ λόγια ἀπ' τὸ ἱερὸ
κι' ἄλλα δυὸ λόγια ἀπ' τὸ ψαλ-
[τήρι..

—ο—

Ὡρες σκυμένος σὶτὴ φωδιὰ
πάνω ἀπὸ κίτρινα χαρτιά
ἀργοπερνοῦσε τὸν καιρὸ του
κι' ὥρες τὴ σκέψη του ἀπαλὰ
ἔστελνε ἐκεῖ ψηλὰ—ψηλὰ
νὰ γειτονέψη τὸ Θεό του.

—ο—

Χιόνια στρωμένα ἀπ' τὸ βορρᾶ
καὶ νύχτα πάνω τους βαρειά
καὶ μὲς σὶδ κοιμητήρι
ὁ ψάλτης, μὲς σὶδ σφαλιστὸ
κοντὰ—κοντὰ μὲ τὸ Χριστὸ
κοιμάται, μοναστήρι.

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΣΤΟ ΜΑΧΟΜΕΝΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ἐσεῖς πὸν πάντα στέκεσθε πλάϊ στὴ
[μάννα Ἑλλάδα
Σεῖς πὸν ποτάμι χύσατε τὸ αἷμα
[σὶδ δωμὸ
π' ἀνάψατε παντοῦ μὲ μιᾶς τῆς Λευ
[τεριάς τὴ δᾶμα
Σεῖς πὸν πρωτοστατήσατε στὸν κά-
[θε λυτρωμὸ

—ο—

Ἀπόγονοι κι' ἀκόλουθοι, ἔσεῖς τοῦ
[Λεωνίδα
πάντα προμάχοι εἷσατε χωρὶς ὁ-
[περβολή
στὴν ἱστορία γράφετε πάντα χρυσῇ
[σελίδᾳ
ποτίζοντας σὶδ δάσβαρο καὶ στὸν
[ἔχθρὸ, χαλῇ

—ο—

Σὲ σᾶς χρωστάμε γίγαντες τὴ γα-
[λανὴ πατρίδα
τὴ γῆ πὸν τὴν κατοίκησαν Μισοῦ.
[ληδες καὶ ἄλλοι
τὴ γῆ πὸν ἄστραψε παντοῦ σᾶν μιὰ
[χρυσὴ ἀχτίδα
τὴ γῆ μας τὴν Ἑλληνικὴ, τὴ γῆ
[μας τὴ Μεγάλῃ.

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ "ΜΑΧΗΤΗΣ"

"ΧΑΙΡΕ ΟΝΕΙΡΟ ΓΛΥΚΟ,"

Χαῖρε ὦ! ὄνειρο γλυκὸ
Ποῦ τώρα ξεφαντώνεις
Σὰν ἓνα χάσμα χαρωπὸ
Τοὺς πόθους ἐκπληρώνης.

Χαῖρε ἐλπίδα μας γλυκειά
Χαῖρε χαρά μας μόνη
Σὲ σένα ποῦρχονται κρυφὰ
Οἱ μυστικοί μας πόνοι.

Ἐσένα ὄνειρεύομαστε
Μὲ μιὰ κρυφὴ χαρὰ
Γιατὶ κάτι μᾶς ἔλεγε
Πὼς θάρθης μιὰ φορὰ!

Τὸ ὄνειρο ἀλήθεψε
Καὶ ἡ χαρὰ ἡ κρυφὴ
Καλῶς τον· Καλῶς ὤρισες
Γενναῖε, «Μ α χ η τ ἡ !...».

Γ. Κ. ΜΟΥΤΑΦΗΣ

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Και όμως αυτόν τὸν ἐκκεντρινὸν ἀνισόρροπον τύπον τοῦ ἀθέου, ἠθέλησε τώρα ἡ ἀνθρωπότης νὰ τὸν κάμῃ τὴν χαρακτηριστικὴν μορφήν τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὸν ἡγεμόνα τύπον διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ βίου μας, ὡς ἀτόμων καὶ ὡς κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη, ἡ οἰκονομία, ἡ πολιτική, τὸ δίκαιον ἐσωτερικὸν καὶ διεθνές, ἡ αἰσθητικὴ ἐπεξητήθη νὰ βασισθῶν ἐπὶ ἐκείνου, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε πανανθρώπινη πείρα καὶ ὁμοφωνία ἐχαρακτήριζεν ὡς τὴν ἀρνήσιν κάθε θάσεως, ὡς ἀποκτήνωσιν, ὡς πνευματικὸν ἐκφυλισμὸν, ἀλλὰ καὶ σωμάτων ἀκόμη αὐτοκτονίαν. Ἀκόμη καὶ τὸ μητρικὸν γάλα ἐπεξητήθη νὰ ἀμειχθῇ μὲ τὴν ἀρνήσιν αὐτὴν. Σὰν κάτι τὸ αὐτονόητον ἐφάνταζε παντοῦ εἰς κάθε ἐκδήλωσιν τοῦ «πολιτισμοῦ» μας. Συγγραφεῖς, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἡ ἀνθρωπότης ἐ-ῆρε ὡς τοὺς ὁδηγοὺς της καθύβριζαν τὸν Χριστιανισμὸν μὲ ἕνα τρόπον, ὁ ὁποῖος δι' οἷανδήποτε ἀλλήν περίπτωσιν θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς ἀπρέπεια ἀναξία ἀνθρώπων μὲ κάποια καλὴν ἀνατροφήν. Ἄλλοι πάλιν κατεδέχοντο μὲν νὰ ἀπονεύμουν κάποιοι σεβασμὸν εἰς τὴν ἀνωτερότητα τῶν σκέψεων, ποὺ περιέχονται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν του ἐπιδόρασιν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα (διὰ τὸν ἀμόρφωτον λαὸν, νὰ ἐξηγηθῶμεθα!) ἀλλὰ, ἐννοεῖται, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ πάρετε πάλιν καὶ στὰ σοβαρὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπὶ ποινῇ νὰ θεωρηθῇτε ὡς ἐντελῶς ἀφελεῖς ἢ βλάξ.

Διὰ πρώτην, πράγματι, φορὰν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν ἐμφανίζε-ται γενεὰ ὀλόκληρος, ἡ ὁποία, ἀπὸ τὴν κοῦνια ἕως τὸν τάφον, ἐρχεται καὶ παρέρχεται χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν παραμικράν ἐπαφὴν μὲ τὴν πηγὴν ἐκείνην τῆς πνευματικῆς ἀνωτερότητος, ποὺ λέγεται θρησκευτικὴ πίστις, νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ οἰασθῇ ποτε ἐννοίας τοῦ ἀνωτέρου κεφαλαίου τοῦ ὑψηλοτέρου κεφαλαίου, ποὺ συνδέεται καὶ θεμελιούται μὲ τὴν πίστιν εἰς τὸ Ἀνώτατον Ὄν. Ὁ Μὰξ Νορντάου παρεπονείτο διότι ἡ θρησκεία ἐξομοιώνει (δηλαδή ἐξυψώνει) τὸν ἄγαιον πρὸς τὸν λόρδον. Καὶ ἦλθεν ὁ ἀθεϊσμὸς νὰ ἐξομοιώσῃ τὸν λόρδον, ὅχι, βέβαια, πρὸς τὸν

ἄγριον, ἀλλὰ πρὸς τὸ κτήνος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν πιστεύει εἰς Θεόν!

Εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἀλλὰ τὸ πλεόν ἀκατανόητον ἀπὸ βλα εἶναι ἡ ἀντιχριστιανικὴ ἀποστασία, μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους!

Τὸ ἔθνος αὐτὸ μόλις εἶχε ἐλευθερωθῇ ἀπὸ μίαν μαύρην δουλείαν τεσσάρων αἰώνων. Ἡ οὐ ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ θέσωμεν ἐπείγοντως τὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας, τῆς νέας μας ἐθνικῆς ὑποστάσεως. Καὶ ἡμεῖς, ἐβάλαμεν βλας μας τὰς δυνάμεις διὰ τὸ ξεθεμέλιωμα. Καὶ μάλιστ' αὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν μας. Καὶ εἰς αὐτό, ἀλήθεια, ἐμφανίζομεν κάτι ποὺ εἰς κανένα ἄλλο ἔθνος τῆς γῆς δὲν παρουσιάζεται.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες συνδεόμεθα ἱστορικῶς ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶς ἀκόμη, μὲ τὸν Χριστιανισμὸν, καὶ συνδεόμεθα τόσον, ὅσον κανὲν ἄλλο ἔθνος. Τὶ νὰ πρωτοεμβυμίση κανεῖς; Τὴν διὰδ.σιν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ὑπῆρξεν, ὅχι μόνον ἡ γλῶσσα τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀλλὰ καὶ ὅλης σχεδὸν τῆς πρώτης χριστιανικῆς φιλολογίας; Τὰς ἐπὶ τὰ ἐκκλησίας τῆς ἀποκαλύψεως; Τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους; Ἡμεῖς δεβαίως ἐδῶ δὲν ἐξετάζομεν τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν μὲ κριτήρια ἐθνικά. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἡ θελαν νὰ φέρουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀποστασίαν καὶ τὸ γκρέμισμα, ἐνῶ συγχρόνως ἔλεγαν ὅτι εἶναι παράγοντες ἐθνικοί, δὲν ἐσκέπτοντο ὅτι αὐτὰ, ποὺ γκρεμίζουν, εἶναι καὶ τοῦ ἔθνους θησαυροί; Ἐνα ἔθνος, τὸ ὁποῖον μόλις ἀρχίζει τὴν νέαν του ἐλευθέραν ὑπόστασιν καὶ τὸ ὁποῖον ἐπομένως διὰ κάμποσον καιρὸν δὲν θὰ ἔχῃ, θεδαίως, νὰ ἐπιδείξῃ νεώτερα πνευματικὰ πρατόντα, θὰ πρέπη νὰ καταξεσχίσῃ τοὺς ἱστορικοὺς του τίτλους;

Ἐσκέφθη, πράγματι, κανεῖς, τί ἐκτίμῃσιν, τί τίτλους τί σεβασμὸν θὰ εἴχαμεν εἰς τὸν κόσμον ὅλον, ἐὰν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἕνα αἰῶνα τώρα καὶ πλεόν, ἀντὶ νὰ καταγινώμεθα εἰς τὸ νὰ πιθηκίζωμεν ἰδέας, αἱ ὁποῖαι, ἕως ὅτου ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχαν παρέλθει εἰς τὸν ὁλόκοτον κόσμον, καὶ νὰ ἐξαντλοῦμεθα εἰς στεῖρας καὶ ἀγόνους δια-

μάχας, ἐχρησιμοποιοῦσαμεν ἐντατι-κῶς τὸν θησαυρὸν αὐτόν; Δὲν ἐχρειάζοντο πολλὰ πράγματα Ἄρκοῦσε ὁ κοινὸς νοῦς. Ἀς μεῖνωμεν εἰς ἕνα μόνον παράδειγμα. Τίποτε ἄλλο δὲν ἐκάναμεν, ἐὰν οἱ λόγιοι μας συνεκέντρωναν τὰς προσπάθει-ας των, ὥστε ἡ Ἑλλάς νὰ εἶναι τὸ κέντρον μιᾶς ἐκδοτικῆς κινήσεως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐπαίρνε, μαζὶ βέβαια, μὲ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς, τοὺς Ἕλληνας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, πρὸ παντὸς τιτλ. Γραφὴν καὶ μάλιστα τὴν Καινὴν Διαθήκην, καὶ αὐτὸ μόνον θὰ ἦτο ἕνας σπουδαιότατος τίτλος, διὰ νὰ παρουσιάξῃ ἡ Ἑλλάς κάτι ποὺ νὰ δείχνῃ ὅτι εἴμεθα πολιτισμένον ἔθνος, τὸ ὁποῖον κάτι τέλος πάντων προσφέρει εἰς τὸν νεὺ ερον πολιτισμὸν. Ὑπὸ τὸ κάτι θὰ ἦτο σημερινόν, ἐμπρὸς εἰς τὸ τίποτε, τὸ ὁποῖον παρουσιάσαμεν μὲ τὸ ἐγώ στικὸν ἀλληλοφάγωμα εἰς τὸ ὁποῖον κατηναλύθη ὅχι μόνον ὁ πολιτικός, ἀλλὰ καὶ ὁ πνευματικός μας βίος!

(Συνεχίζεται)

Ὁ πρόεδρος τῆς Φιλελευθέρης Λεολαίας Χανίων (ἀριστερὰ) μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἀπὸ μίαν ἐξόρμησιν εἰς τὴν ὕπαιθρον.

ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΣΥΡΘΕΝΤΑΣ ΝΕΟΥΣ

Κατά τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς ὅτε ὁ κάθε πραγματικός Ἕλλην καὶ ἰδιαιτέρως οἱ νέοι, προσεχώρουν κατὰ ἑκατοντάδες εἰς τὶς διάφορες ὁργανώσεις ἀντίστασης μετὰ κύριον σκοπὸν τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κατακτητῆ, ἕνα μεγάλο μέρος τῆς νεολαίας μας ἀφοῦ προσεχώρησε εἰς τὶς διάφορες ἀριστερές ὁργανώσεις, παρεσύρθη ἐντέχνως εἰς τὴν συνεργασίαν ἢ καὶ ἐνεργὸν ὑποστήριξιν τῶν ἐγκληματικῶν σχεδίων τοῦ κομμουνισμοῦ. Μὲ συνθήματα δημοῦ ἐθνικά καὶ δημοκρατικά, τὰ ὁποῖα κάθε μέρα ξεφιλίζουν καὶ ἀποκαλύπτονται περισσότερον μὲ τὴν ἐγκληματικὴν καὶ προδοτικὴν δράσιν, τοῦ συμμοριτισμοῦ, κατάρθωσαν καὶ κατορθῶνουν ὁκλήμει οἱ ἡγέτες τοῦ συμμοριτισμοῦ νὰ κρατοῦν ὑπὸ τὴν ἐπὶ ῥοήν των ἕνα σοβαρὸν τμῆμα τῆς νεολαίας μας. Ὁ λόγος εἶναι κυρίως τοῦτος: ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ὅστις ἀποτελεῖ ἕνα κίνημα ἀνατροπῆς ἐπιτημονικά ὁργανωμένο καὶ μελετημένο, κατορθώνει νὰ ὑποτάσῃ πνευματικὰ τὴ νεολαία μας, μὲ ἐπιμονὴν «διαφώτιση» καὶ νὰ παρέχῃ μιά εὐκολὴ ἐξηγήσιν, ἀπλοποιημένη χωρὶς τὴν ὕλιστικὴν παραδοχὴν, γιὰ τὰ θεαταίμενα. Ὁ κομμουνισμὸς τέλος μὲ τὴν ἐπαισθητικὴν τοῦ ἐμφάνισιν καὶ τακτικὴν καὶ τὴν δῆθεν ἠθικὴν βάσιν του, χρησιμοποιοῖ κάθε ἀδυναμίαν τῆς ἀσπικῆς τάξεως καὶ κάθε διαφθορά, γιὰ νὰ παραστήσῃ τὸν σωτήρα καὶ τὸν λυτρωτῆ.

Ἐναντι τῶν γεγονότων αὐτῶν θὰ διατυπώσωμεν μερικὰ παρατηρήσεις.

Ὁ κομμουνισμὸς ὡς γνωστὸν στηρίζεται εἰς τὸν ὕλισμόν. Ὁ μὲς κανεὶς δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ὁ ὕλισμὸς ἀπεδείχθη πλέον μίαν ψεύδικη θεωρίαν εἶναι δὲ βασικῶς ἀντίθετη πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς. Κατὰ συνέπειαν ὁ κομμουνισμὸς διαστρέφοντες τὴν ἀνθρώπιν φύσιν καὶ ἀναπτύσσοντάς τὰ κτηνώδη ἐνστικτὰ τὰ ὁποῖα ἡ ὕλιστικὴ ἀντίληψις ἀναβιβάζει εἰς κυρίαρχον στοιχεῖον τῆς ζωῆς

δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ οὔτε δικαίαν οὔτε ἐλευθέραν κοινωνίαν, ὡς ἱσχυρίζεται.

Δεύτερον: Ἡ σημερινὴ κοινωνία καὶ ἀτελής εἶναι καὶ σὲ πολλὰ σημεία ἄδικη. Πρέπει λοιπὸν νὰ διορθωθῇ. Μὰ ὁ καθ' ἑνα βλέπει ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ὅχι μόνον δὲν μπορεῖ νὰ διορθώσῃ τὰ κακὰ αὐτὰ, ἀλλὰ θὰ τὰ κἀν καὶ χίλιες φορές χειρότερα. Σὲ μίαν κοινωνίαν ἀνθρώπων ποὺ πιστεύουν εἰς τὸν ὕλισμόν, δηλαδὴ στὴν ὕλη, εὐκόλως καταλαβαίνει τί ἔχει νὰ γίνῃ.

Μὰ καὶ κάτι ἀφορῶν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν χώραν μας πρέπει νὰ προσέξωμε. Ὁ συμμοριτισμὸς σήμερον ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας μίαν τέτοιαν καταστρεπτικὴν δύναμιν, καὶ εἶναι τόσοον πασιφανὲς ὅτι κινεῖται καὶ ἐκτελεῖ ἐντολὰς τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀποκόψῃ κάθε ἠθικὴ καὶ ἰδεολογικὴ δεσμὸν μὲ κάθε ἰδεολογία. Ἐχει καταστήσῃ ἕνα ὁμαδικὸ ἐγκλημα προδοσίας καὶ παραφροσύνης, καὶ συνεπὶς κάθε συνεργασίαν, ὑποστήριξιν ἢ ἀνοχὴν πρὸς αὐτὸν νὰ εἶναι ἀκαταλόγητος. Μόνον ὅσοι δὲν ἀντελήφθησαν τὸ γεγονὸς τοῦτο μπορεῖ ἄκόμα νὰ ἀνέχωνται τὴν δράσιν του.

Ἐνα πρᾶγμα λοιπὸν προβάλλει ὡς πρώτιστον καὶ ἐπιτακτικόν καθήκον γιὰ κάθε νέον πραγματικόν Ἕλληνα. Νὰ σκεφθῇ σοβαρὰ καὶ παλληκαρίσια πᾶν σιὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς στασιαστικῆς ἀπειλῆς ἡ ὁποία διαγράφεται σήμερον κατὰ τῆς ὑπάρξεως τῆς χώρας μας. Νὰ ἀναλογισθῇ τὴν ἐγκληματικότητά καὶ τὴ διαφθοράν ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ φυτευθῇ εἰς τὶς ψυχὰς τῶν γενεοκτόνων συμμοριτῶν. Νὰ ρίξῃ μίαν ματιὰ εἰς τὴν φοβερὴν τρομοκρατίαν, ποὺ ἔχουν ἐξαπωλῇ τὰ «λαοκρατικά» καθεστῶτα σιὸ τόπον τους. Νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἂν εἶναι δυνατόν καθεστῶτα τὰ ὁποῖα μετατρέπουν τοὺς νέους εἰς καταδότας καὶ κατασκόπους τῶν φίλων καὶ συγγενῶν των νὰ ὁδηγοῦν πρὸς τὸν πολιτι-

σμόν καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ ἂν εἶναι δυνατόν θεωρεῖς καὶ οὐστήματα ποὺ ἀπεκηρύττουν τὴν χριστιανικὴν πίστιν δηλαδὴ τὸν νόμον τῆς ἀγάπης ἀποκαλώντας τὸν «τὸ ὅπιον τῶν λαῶν» ἐνῶ διακηρύττουν κατὰ τὸν πλέον ἐπίμονον τρόπον τὴν πίστιν εἰς τὸν ὕλισμόν καὶ τὴν βοήν, ἂν τέτοια καθεστῶτα εἶναι δυνατόν νὰ φέρουν τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀφοῦ αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ σὰν πραγματικοὶ Ἕλληνες ποὺ ξέρουν νὰ ζοῦν μὰ καὶ νὰ πεθαίνουν ἐλεύθεροι, μὲ τι μὴ καὶ μὲ ὀξιοπρέπεια ὑπερασπίζοντες τὰ ἰδιαιτέρως συνθέτουν τὴν πολιτισμένην ζωὴν, τὴν ἑλληνικὴν ζωὴν, νὰ πάρουν τὴν μεγάλην ἀπόφασιν. Νὰ βροντοφωνήσουν τὸ ἡρώϊκον ΟΧΙ!

Ἡ Ἑλλάς δὲν πέθανε ποτέ. Τὰ τέκνα τῆς ἂν καμμιὰ φορὰ σφάλλουν ὅμως δὲν θὰ τὴν προδώσουν. Ἡ θέσιν μας σὰν Ἑλλήνων εἶναι μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ πολεμήσαμε καὶ αὐτὸν κάθε κατακτητὴν. Τῶν Γερμανῶν, τῶν Ἰταλῶν τῶν Βουλγάρων. Ἐναντὶον παντὸς ὅστις κατὰ καιροὺς ἐπεδίωξε νὰ καταστρέψῃ τὴν βάσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ πολιτισμένης ζωῆς μας.

Μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν σιῶν καὶ ἀπὸ τ' ἀπέραντα νεκροταφεῖα οὗ βρῖσκονται σκορπισμένα τὰ κόκκαλα τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, μίαν φωνὴν ἀνεβαίνει σὰν θρηνησὸν σὰν κλέος μὲ καὶ σὰν προσταγή.

Ἄλλοιμονο στοὺς λαοὺς καὶ τὶς χώρες ποὺ ἄφησαν νὰ σβύσῃ σιὸ τόπον των τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ ζωὴ των γίνεταὶ κόλαση καὶ μαρτύριον ἀβάστακτον. Ἄν εἶναι νὰ διαλέξετε τὸ θάνατον ἢ τὴν Λευτερίαν μὴν ὑπάρξῃ δισταγμός. Βαδίζετε ἴσια τὸν δρόμον τῆς Ἑλλάδος.

Γ. Γ. Π.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

 ΣΚΟΥΠΙΔΙΑΡΗΣ

"Έχει στεμένο πάλι άπόψε ένα σκυλοκαυγά ό βορράς με τά ντενε-κεδένια ύπόστεγα του Βασίλη του καφετζή κι' ένα πόλεμο ή θάλασσα με τά κουφαλιάρικα χαράκια του γι' λου πού χαλά ό κόσμος.

Κι' έχω άκόμη τό μισό άπ' τό μεγάλο δρόμο άσκούπιστο. Ξεροθόρι πού σου ζαρώνει τό πετόι και σου ντουντουλιάζει τά μάθια. Τόν έχει θεμελιωμένο άπό θαθεία στά γεμάτα, μαυρίζει σάν μπαροϋτι κι' όπου νά'ναι θά'χωμε νερό με τό σταμνί.

Ούτε γάτης δέν άκούεται άπόψε. Ψυχή ζωντανή. Μόνο τό ροχαλητό του Γιώργη του κασάπη ξεμυτίζει άσθενικό άπ' τή βοή. Καθώς περνά κάτω άπό τό σπύτι του κουμπώ λιγάκι στέ σιδερένιο στύλο. Η κρυάδα του στύλου φτάνει στό κορμί μου άνάμεσα άπ' τά κουρέλια μου. Τό ρολόι τ' "Αη Μηνά χτυπά τρεις φορές, σπακινίει γιά λίγο κι' ύστερα χτυπά πάλι τρεις φορές. Συλλογοϋμαι τή σοφία αϋτου του ρολογιού. Λέει μιά φορά με τήν καμπάνα τήν ώρα. "Υστερα σ' άφήνει κι' άποξε-γγονιάς και πάλι χτυπά. Μπορεί νά ποϋμε νά μ'ήν άκουσες. Μπορεί νά μ'ήν επρέλαβες νά κλείσης ένα δαχτύλι σέ κάθε χτύπο. Μπορεί άκόμη νά μ'ή σ' άρεσε πού χτύπησε.

Διαβολόκαϊρος. Μου κολλά τά σκουπίδια στα μάθια σάν νά θέλη νά μευ τά θγάλη. Φυσά-φυσά ύστερα σταματά κι' ανασαίνει άπαράλλαχτα σάν τό όφι πού πηδά κι' ύστερα σταματά άναμαζεϋεται και ξαναπηδά.

* *

"Έχω πονοκέφαλο άπόψε. Γέρνω τήν κεφαλή μου. Καθώς τή γέρνω μου γλυστρά στό δρόμο τό «πηλίκιο». Έχει τήν ιστορία του κι' αϋτό. Κάποτε είδα έναν "Εγγλέζο πάνω σ' ένα παπόρι στό λιμάνι. Σιμώνω και του λέω :

—Κάτω κουμουνίστ. Φαίνεται πώς έχάρηκε γι'αϋτό έβγαλε μιά φωνή και μου πέταξε τό πηλίκιο. "Ητανε τότες άσπρο-άσπρο. Τώρα τό σακάτεψε κι' αϋτό ό γαρμπής. "Υστερα θά'ζω μέσα και τό παξιμάδι μου άποσπείρας γιά νά πιώ τό κρασί μου τό ξημέρωμα στοϋ Νικολού. Είχα πρώτα μιά τσέπη στό πανταλόνι μ'ά ξήλωσε. Τά λεφτά τά θάνω στό σακκοϋλι πού κρέμεται άπ' τό λαιμό μου. Δέν μου χρειάζεται και πο-

λύ ή τσέπη.—

...Γεμάτη χώματα είναι πάλι άπόψε ή πλάκα ή μαύρη πού'ναι δέκα ζάλα ζερβά άπό τό στύλο. Κάθε βράδυ τή βρίσκω γεμάτη. Χιλιάδες φορές τήν έχω περασμένη. Έχει ένα παράξενο σχήμα και μου θυμίζει τή μπουσούνα τής Τριανταφυλλιάς τής γυναίκας μου.

Μ' άρέσει νά τή θυμολμαι τήν ιστορία ται.

Κι' όταν θέλω νά τή θυμηθώ τις ώρες πού μ' έχει άποκλεισμένο ή μπόρα στό μπαλκόνι του Γιώργη ή τή στιγμή πού πέρνω τήν άναπνοή άκουμπιμένο στο στύλο. πέρνω άράδα με τά μάθια μου τούς σωρούς τά σκουπίδια πού άφήνω καθώς σκουπίζω άπό τό Μειντάκι και πάνω.

Σάν νά θέλω νά τούς μετρήσω, ως πού νά θολωθούνε τά μάθια μου νά γυρίσω ό νοϋς μου τριάντα χρόνους όπίσω τή μέρα πού τήν είδα και ότίτσε τά περβολικά του πατέρα της στα μικρά περβόλια πέρα στα "Οθρέϊκα. Μου φάνηκε καλή τότες. Μ' αϋτή μούλεγε πώς είμαι μωταράς και κλιναϋτής. Με τό μέσο του γείτονα του Μανωλάκη έκαμα τό γέρο τόν πατέρα της κι' είπε τό ναί. "Ηρθε δα ό καιρός πού μέρεψε κιόλας. Κι' έκαθήζαμε μαζί μπουτζάλι του πηγαδιού. Κι' ίντα κάναμε; Μιλιά δέν έλεγα Μιλιά δέν έλεγε. Μιά φορά με ρώτηξε γιά τά χέρια μου πού ήτανε σκασμένα. "Εγώ είπα πώς είν' άπ' τό κρύο. Τότες μου πρωτόπε πώς θά μου πλέξη γάντια. "Επλεξε λοιπόν λιγάκι, μ'ά ωστόσο επάλλωσε ή παντοριά, άρχισε ή πείνα, έσπάσανε τά γαμπρίκια παπούσια κι' επήγαϊνα δίχως. Μόνο τά γάντια μου λείπανε αλήθεια. Τώρα. . . "Ετσι δέν έβαλα ποτέ μου. Μ' άκόμη εγίνηκε θεριό και με τυραννά ή Τριανταφυλλιά. "Αν πάω ζερβά με χουβίζει. "Αν πάω δεξιά με βλαστημά. Δέν θά βαστάζω καμμιά φορά και θά τή σκετώσω με τό στελιάρι. Με σταυρώνει ή αθεόφοξη. Φταίω εγώ πώς κακοπερνοϋμε; Δουλεύω. Δουλεύω. Μ'ά δέν θγά'ζω τίποτα...

Τή θυμήθηκα πάλι αϋτή τήν ιστορία. Πάλι μού'ρθανε στο νοϋ οί καϋμοί μου. Νά τέθια ώρα, ξημέρωμα μπλοϊό κι' εγώ κάνω σωρούς τά χώματα π' άφήνουνε τά παπούσια του κόσμου. Και τό πρωϊ δέν έχω

νά φάω ψωμί. Και μωρμουρίζει ή Τριανταφυλλιά. Και δέν με θέλει ό κόσμος νά με δ'ή. Και με διώχνει ό καφετζής άπ' τό μαγατζή γι'αϋτό θρωμώ.

Περνώ τά εξήντα. Δέν έχω παρά μόνο πετόι άπάνω μου και τά πόδια μου είναι κουτσούρια άπ' τήν πολύ χρονή ξυπολησία. Δέν είναι ζωή. Κι' όταν θά πέσω στο πεζούλι; Τότες :

Με παίρνουν καμμιά φορά οί καϋμοί μου κι' οί πέναι μου, καθίζω σε καμμιά γωνιά και μόνο πού δέν κλαίω. Πότε—πότε τυχαίνει νά βγοϋνε οί άνθρωποι έξω γιά νερό τους κι' ως με θωροϋνε σωριασμένο λένε «μεθεί πάλι ό Στρατής». Κάποτες κιόλας μούχυνε νερό ό κασάπης και με πάγωσε.

Εί'ναι ώρες πού μού'ρχεται νά σέρνω τά μαλλιά μου άπό άπελπισία. Λέω πώς θίτανε καλιά μου νά πάω νά γκρεμιστώ άπ' τό μώλο έπως τ'όκαμε ό Κωστής ό Τσαγκάρης "Ομως σάν τό σκεφτώ κόβουνται τά πόδια μου. Φοβούμε. Κι' ύστερα τι π'ήρα εγώ άπ' τή ζωή και θέλω νά φύγω; Χάρηκα τίποτα; "Ας περιμένω κι' άπόψε λέω κάθε φορά κι' έτσι ζώ καιρό και καιρό.

Εί'ναι: και πού όταν πιάσης μιά δραχμή και πι'ης ένα κρασάκι στοϋ Νικολού δέν θέλεις πιά νά πεθάνης... Και περιμένεις...

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

Ο ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ

Με τήν παράδοση του άρχισυμμορίτη Ιατροϋ Ν. Σταματάκη μετά τήν εξόντωσιν του γενικοϋ Γραμματέα τής οργανώσεως Κρήτης Γ. Τσιτίλου, ό συμμοριτισμός εις τό Νησί μας εισέρχεται εις τό τελευταϊον του σταδίου.

Πάντως όμως οί τελευταϊες συλλήψεις εις Ρέθυμνον και ή έμφάνισις εξαμελοϋς συμμοριτικής ομάδος εις Μαλάθυρο—Κισσάμου ως και άλλα τινά μι κροεπεισόδια, μ'ας πείθουν ότι καταβάλλονται «φιλότιμες» προσπάθειες άπό μέρους τής ύπολειπομένης συμμοριτικής ήγεσίας γιά τήν «άνασυγκρότηση» του συμμοριτισμοϋ στο νησί μας.

Φρονοϋμεν ότι οί άρμόδιοι θά έχουν πλήρως άντιληφθ'ή τοϋτο και θά καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν διά τήν όριστικήν συντριβήν και των τελευταϊων ύ-

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

Ἀπὸ καλὸν καὶ γνωστὸν φίλον μὴ κληρικόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὀργάνωσις ἡμῶν ἀπέστειλε τὸ προηγούμενον τεύχος, μᾶς ἐπεστράφη τοῦτο συνοδευόμενον μὲ τὴν παρακάτω ἐπιστολὴν τὴν ὁποῖαν δημοσιεύομεν κατὰ λέξιν :

Ἀξ)μοι Κύριοι,

Ἔλαβον τὸ α' τεύχος τοῦ περιοδικοῦ σας, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν ἧς μὲ ἐθεωρήσατε ἄξιον, νὰ καταστῶ ἐνι σχυτῆς τοῦ ἔργου σας. Αἱ ἀρχαὶ μου ὁμως, στηριζόμεναι ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἀγ. Γραφῆς, ὡς γραπτὸν λόγου τοῦ Θεοῦ, μὲ ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς οἰανδήποτε πολιτικῆς χροιάς κίνησιν ἢ ὀργάνωσιν. Οὗτος καὶ μόνον ὁ λόγος μὲ ἀναγκάζει, μὲ ποιᾶν τι νὰ λύπην, νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως διακόψητε τὴν εἰς ἐμὲ ἀποστολὴν τοῦ περιοδικοῦ σας.

Ἀνεξαρετήτως τῶν ἀνωτέρω, σᾶς εὐχομαι πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τῆς διαμορφώσεως ἡθικῶν χαρακτήρων μεταξὺ τῆς νεολαίας μας, ἂν καὶ φρονῶ ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη προσπάθεια δημιουργίας τοιούτων ἡθικῶν χαρακτήρων δὲν δύναται νὰ ἔχῃ μόνιμα ἀποτελέσματα ἐὰν δὲν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ μόνου σταθεροῦ θεμελίου, τῆς πίστεως εἰς τὸν ζῶντα καὶ μισθαποδότην Θεόν, καὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὡς μόνον Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Μετ' ἐκτιμήσεως

(Υπογραφή)

Θεωροῦμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ παρκαλοῦμεν τὸν ἐπιστολογράφον μᾶς νὰ μᾶς συγχωρήσῃ εἰς τοῦτο, νὰ σχολιάσωμεν δημοσίᾳ τὴν ἐπι-

πολειμάτων. Ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου θὰ πρέπει νὰ βοηθήσουν μὲ ἀποφασιστικότητα τὸ κράτος παρέχοντες πληροφορίες καὶ βοηθοῦντες μὲ κάθε τρόπο. Ἡ συμβολὴ κυρίως τοῦ τοπικοῦ παράγοντος εἶναι ἐκείνη πού θὰ βοηθήσῃ σημαντικὰ διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἀπαλλαγὴν τῆς ὑπαίθρου ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ συμμοριτισμοῦ.

στολὴν ταύτην, διότι φρονοῦμεν ὅτι περικλείει ἀπόψεις εὐρυτέρω κύκλων καὶ διότι ἀποτελεῖ μιὰ ἐνδιαφέρουσαν γενικώτερον νοοτροπίαν. Ὅχι μόνον δὲν ἀρνούμεθα ὅτι μόνον μὲ δάσιν τὴν χριστιανικὴν πίστιν μποροῦν νὰ διαπλασθοῦν ἀληθῶς ὑγιεῖς χαρακτήρες, ἀλλὰ διακηρύττομεν τοῦτον παντοῦ, θεωροῦμεν δὲ ὅτι ὁ κληρὸς ὡς ἡθικὴ ἡγεσία τοῦ λαοῦ μας ἔχει καθήκον ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τῆς ἡθικῆς ἀναγεννήσεως τούτου. Εἰς τὸ σημεῖον λοιπὸν αὐτὸ εἵμεθα πιστεύω ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ τὸν ἐπιστολογράφον μᾶς. Εἰς ἓνα μόνον πρᾶγμα. ἔξαιρετικὰ ὅμως σημαντικόν, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ διατυπώσωμεν ριζικὴν διαφωνίαν. Εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν λαμβάνει ἔναντι τοῦ ἀγῶνος μᾶς. Ἰσχυρίζεται δηλαδὴ ὅτι αἱ ἀρχαὶ του, τοῦ ἀπαγορεύουν αὐστηρῶς πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς οἰανδήποτε πολιτικῆς χροιάς κίνησιν ἢ ὀργάνωσιν».

Ἡ πρώτη μας παρατήρησις εἶνε ὅτι : φρονοῦμεν ὅτι ἔργον τῶν στελεχῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι νὰ διακηρύξουν παντοῦ τὴν πίστιν των μὲ ζωντάνια καὶ μὲ ἔργα μόχθου καὶ θυσίας νὰ ἐμπνεύσουν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὴν ἀληθῆ πίστιν. Κι' ὅχι νὰ κλείωννται εἰς «λαμπράν ἀπομόνωσιν» καὶ νὰ διακηρύττουν ὅτι αἱ ἀρχαὶ των τῶν ἀπαγορεύουν τὴν δρᾶσιν ἢ ἔστω καὶ τὴν ἀπλὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν προσπάθειαν ἄλλων, ὅσον ἐλλειπής, κατὰ τὴν γνώμην των, καὶ νὰ εἶναι αὕτη. Καὶ πρὸ πάντων νὰ ἀδρανοῦν ἢ νὰ ἐνεργοῦν «ἀφ' ὕψους» καθ' ἣν στιγμὴν ἀπειλεῖται τὸ πᾶν. Διότι πιστεύομεν ὅτι ὁ ὕλιστικὸς ὁλοκληρωτισμὸς δηλαδὴ ὁ κομμουνισμὸς, ἀποτελεῖ, ὡς ἄλλωστε κι' ὁ ἴδιος διακηρύττει χαρακτηριστικῶς τὴν θρησκείαν «τὸ ὅριον τῶν λαῶν», τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου ἐγ καθίσταται παραλαμβάνει πάραυτα τὰ παιδιὰ, εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκει τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸν Θεόν καὶ πίστιν εἰς τὴν ὕλην καὶ τὴν δύναμιν. Καὶ ταυτοχρόνως τὰ ἐξωθεῖ εἰς τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα σὺν τῇ χρηρᾷ καταντοῦν αὐτὰ πραγματικὰ ὄργανα τοῦ διαδόλου. Ἀλλὰ καὶ μήπως καὶ τὰ μέχρη σήμερον ἐγκλήματά των κατὰ τοῦ λαοῦ μᾶς δὲν εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἐξεγείρουν κάθε πραγματικὸν χριστιανόν ;

Διατυπώνεται ἡ πρόφασις στὴ περίπτωση αὕτη, ὅτι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος συμβαίνουν καταχρήσεις καὶ ἐγκλήματα. Ναὶ οὐδεὶς τὸ ἀρνεῖται. Ἀλλὰ ἀκριδῶς κι' αὕτη τὴ σαπίλα πρέπει κι' ἔχει καθήκον νὰ πολεμήσῃ κάθε ἀληθὴς χριστιανὸς καὶ πραγματικὸς Ἕλλην. Διότι μόνον ἔτσι θὰ καταστῇ πραγματοποιήσιμος καὶ πραγματικὴ ἡ Νίκη. Ἡ Χριστιανικὴ ἢ Ἑλληνικὴ Νίκη. Αὐτὸ ἄλλωστε τὸ γόνημα ἔχει ὁ σημερινὸς ἀγὼν κι' ἔτσι τὸν ἐννοοῦμε κι' ἐμεῖς. Μόνο πού ἀγὼν χωρὶς ἀγῶνα, ποτὲ δὲν κερδίζεται. Κι' ὁ χριστιανισμὸς προϋποθέτει πάντα ἀγῶνα κατὰ τοῦ κακοῦ κι' ὅχι ἀδιαφορίαν. Ἐκτὸς ἐὰν τὸ συμμοριτικὸ ἐγκλημα δὲν ἀποτελεῖ κακόν.

**Ὁμάς τῆς (Φ. Ν. Χ.) ἄδουσα
τὰ κάλανδα**

Ο ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΩΣ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ & ΦΩΤΕΙΝΟΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Θ. ΦΩΤΑΚΗ

Α'.

Υστερα ἀπὸ τὴν ἄγρια καὶ συντριπτικὴν καταγίγδα πού ὁ αἰμοχαρὴς καὶ στυγρὸς Θεὸς τοῦ Πολέμου ξαπόλυσε στὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν στιγμὴν πού αὐτὴ ὕστερα ἀπὸ τὴν λήξιν τοῦ πίστευε πῶς θάβρισκε πιά τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν της, γιὰ νὰ ριχθῇ στὴν ἀνθρώπωσιν τῶν ἐρειπίων πού αὐτὸς ἐπισώρευεν, μαῦρὰ σύννεφα πάλι, τὸν ξαστέρωθεντα λίγῳ οὐρανὸν σκιάζουσε, οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ κακοῦ κινεῖσθαι, πάλι ὁ κόσμος ἀνατράσσεται, κα' τῆς Εἰρήνης ὁ αἵματοβαμμένος Ὁρόνος πάλι ἀπὸ τὰ δάθρα του κλονίζεται. Οἱ Ἰμαλάοι σωροὶ τῶν κοκκάλων πού θεμελιώθηκε δὲν στάθηκαν φαίνεται ἀρκετοὶ νὰ τὸν κάμουν ἀκλόνητο. Ἡ Ἑλλάδα μας πού εἰς τὸ παρελθὸν καὶ πάντα ἦταν ἡ πιὸ ἀφοσιωμένη καὶ πιστὴ Ἱέρεια τῆς πανώριας Θεᾶς προσφέρει καὶ σήμερα τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν της γιὰ νὰ μὴ σωριαστῇ εἰς ἐρείπια ὁ μεγάλῳπρεπος θωμὸς πού σ' αὐτὸν ἐβάλε αὐτὴ τὸ πρῶτον θεμέλιον. Καὶ ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος μὲ ἀνυπόκριτον θαυμασμὸν παρακολουθεῖ τὴν Ἑλλάδα μας γιὰ τὴν πρώτη καὶ καλύτερη αὐτὴ στὸν Ἰερὸν αὐτὸν ἀγῶνα πρωτοστατεῖ καὶ τὴν ἐπευφημεῖ φωνάζοντας «Ἀπ' τὰ κόκκαλα ἐγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά καὶ σὰν πρῶτα ἀντρεῖται μὲν χαῖρε ὦ χαῖρε Ἑλευθερία».

Καὶ ἐμεῖς πάλιν οἱ Ἕλληνες στὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλευθερίας τῶν Λαῶν, στὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, στὸ ἀντίκρουσμα τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς τῆς εἰδεχθοῦς βίας ὀρθώνομεν τὸ μικρὸς μὲν τὸ δέμας, ἀλλὰ τεράστιον ἠθικὸν ἀνάστημα τῆς Ἑλλάδος μας, γιὰ νὰ προστατεύσωμεν ὅτι ὦ ραῖο, ὅτι καλὸ ἡ ἀνθρωπότητα μέσα σὲ πολλὰς χιλιετηρίδες ἀπεργάσθηκεν.

Καὶ ἀπὸ τὰ δάθῃ τῶν αἰώνων ἀκούεται ὡς βρυχηθμὸς ἡ φωνὴ τῶν λεόντων προγόνων μας «Ἄμμες πὸν ἡμες ἄλκιμοι νεανία» καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ Γράμμου, τῆς Μουργκάνας καὶ τοῦ Βέρνου τῶν σημερινῶν αἰῶνών μας ἡ ἡχηρὴ φωνὴ «ἄμμες δὲ γ' εἰμές αἱ δὲ λῆς πεῖραν λάβει»

ἐμεῖς εἴμαστε τώρα κι' ἂν θέλῃς δοκίμασε. Κι' ἀπὸ τὰ μαθητικὰ θάλαμια, ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν στὸ Πανεπιστήμιο τῶν νεαρῶν εὐλαστῶν μας, ἡ χαροῦ ἱενη κι' ἐλπιδοφόρα ἀντίπλα «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρων», Ἐμεῖς θὰ γίνωμε πολλὸ καλύτεροί σας.

Ναὶ τὴν ὑπόσχεση αὐτὴ πού ἐδιδαν στὸν παλῆδ καιρὸ τὰ Σπαρτιάτοπουλα χορεύοντας, μὰς ἔδωκε προχθὲς ἡ Φιλελευθέρη Νεολογία Χανίων στὴν προχθεσινὴ γιορτὴ της. Καὶ ἡ ὑπόσχεση αὐτὴ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν στὴν σημερινὴν ὁμιλίαν μου πού σκοπὸν ἔχει νὰ δώσῃ μιὰ συμβολὴ εἰς τὴν σήμερινήν βέβαια ἀλλὰ σημαντικὴν κατὰ τοῦτο, ὅταν κριθῇ ὡς εἶναι ὡς μιὰ ἐγκάρδια εὐχὴ γιὰ τὴν εὐδωσιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν τῶν νέων. Ἡ ψυχὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων πλημμυρίζει ἀπὸ χαρὰ ὅταν βλέπῃ τοὺς νέους στὸ φωτεινὸ δρόμο τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος μας ὅταν ἀκούῃ ἀπὸ τὰ χαρούμενα νειάτα τὴν ὑπόσχεση γιὰ μιὰ καλύτερη Ἑλλάδα, ὅταν βλέπῃ τὴν Νεολογίαν νὰ ξαγρυπνᾷ γιὰ νὰ φωνάξῃ «Δὲν μὲ ἀφήνει νὰ κοιμηθῶ τὸ τρόπαιο τοῦ Μηλτιάδου», Μηλτιάδης, Λεωνίδας καὶ Θεμιστο-

κλεῖς πανώριους στὴ ψυχὴ καὶ στὸ φρόνημα, ἀλλὰ καὶ Σωκράτης, Πλάτωνας καὶ Ἀριστοτέλεις ἀφθάρτους στὸ πνεῦμα καὶ στὴν δξύνοια ἔχει μύριους στὸ Πάνθεόν της ἡ Ἑλλὰς γιὰ τῶν νέων μας τὸν παραδειγματισμὸν καὶ τὴν ἐπιτυχὴ σταδιοδρομίαν της.

Ἄλλ' ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Κρήτη δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νὰ ἀνατρέξωμε στὸ μακρυνὸ παρελθόν. Ἐχομεν κοντὰ μας τὸ πρόσφατο.

Ἐχομε ἐδῶ πέρα νωπὸν τὸν τάφον τοῦ Μεγάλου Νεκροῦ τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἐχομε ἐδῶ τὸ γυῖο τοῦ Ψηλορείτη. Ἐχομε ἐδῶ γέννημα κι' ἀνάνθημα τὸν ἀετὸ πού τὸ μεγαλειώδες του πέταγμα ἰσοφάρισεν ἂν δὲν ξεπέρασε κάθε προγονικὴ Δόξα διπλασίασε καὶ δόξασε τὴν Ἑλλάδα μας καὶ κατέκτησε τὸν παγκόσμιον θαυμασμὸν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἀγαπητοὶ Νέοι φωτεινὸν ὑπόδειγμα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐξέλιξιν.

Τὸ νὰ παρακολουθήσωμε βλῇ τὴν θριαμβευτικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ γιγαντος τοῦ Ἀκρωτηρίου εἶναι ἔργο τεράστιον, εἶναι ὑπέρτερον τῶν δυνάμεών μας καὶ τὸ ὅ χρέος πού διαθέτομεν.

Θὰ σταματήσωμε μόνο ὡς προσεκτικοὶ θαυμασταὶ τῆς Μεγαλειώδους τοῦ πτήσεως γιὰ νὰ κατήσωμε ζωγρά στὴν μνήμη μας τίς εὐγενεῖς ἀνιδιοτελεῖς καὶ πατριωτικὰς κατευθύνσεις τοῦ ὧ καὶ τίς ἀθόνατες πολιτικὰς ὑποθήκες του.

Ἡ συνέχεις στὸ ἐπόμενο

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἀνακοινούται πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἀπολύτως ὑποχρεωτικὴ. Διότι εἶναι ἐντελὼς ἀκατανόητον τὰ μέλη ταύτης νὰ μὴν ἐνισχύουν καὶ νὰ μὴν παρακολουθοῦν τὸ ἰδεολογικὸν ὄργανόν της. Ὅσα ἐκ τῶν μελῶν ἀδυνατοῦν ἀποδεδειγμένως νὰ πληρῶνουν τὰς 1000 δραχμὰς διὰ κάθε φύλλον δὲ τὸ λαμβάνουν δωρεάν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ἡ Φιλελευθ. Νεολογία Κουφοῦ προέβη εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ὁδοῦ Ἀλκιανοῦ—Κουφοῦ. Ἡ αὐτὴ ὁργάνωσις ἐπέσκεψεν τοὺς τραυματίας εἰς τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ διένειμε σιγαρέττας.

Ἡ Φιλελευθέρη Νεολογία Γερανίου ἐκαλλέργησε πλείστους ἀγροὺς στρατευθέντων, Ἡπ' οὗς συνεκρότησε πλήρη ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα, ἔχει βιβλιοθήκην μὲ ἀρκετὰ βιβλία καὶ ἴδιον ἐσωτερικὸν κανονισμὸν.

Ἡ Φιλελευθέρη Νεολογία περιοχῆς Καθιανῶν—Βασιλοπούλου μετέφερε ὕλικά διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς παιτητηριοῦ σταφυλῶν.

Ἐπίσης ἐφαλλε τὰ κάλανδα κατὰ τίς γιορτὰς συγκεντρώσασα περὶ τίς 250.000.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΜΕΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

Διὰ τὴν συγκρότησιν ἐνὸς τομέως τῆς ὀργανώσεως ἐπιβάλλεται νὰ καταβληθῇ ὅλης ἰδιαιτέρας προσοχή. Πρέπει νὰ ἐκλεγοῦν δύο ἕως τρεῖς οἱ πλέον κατάλληλοι καὶ μὲ κύρος ἄνθρωποι νέοι κατὰ τὸ δυνατόν, οἱ ὁποῖοι θ' ἀναλάβουν τὴν συγκρότησιν τοῦ πρώτου πυρῆνος. Οἱ πιδ καλοὶ ἡθικοὶ καὶ ὑγείων φρονημάτων νέοι θ' ἀποτελέσουν τὸν πυρῆνα τοῦτον. Ἀφοῦ κληθοῦν ὑπὸ τῶν ἄρμοζόντων ἡγητῶν θὰ ὑπογράψουν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα θάσει τῶν ὁπίων θὰ ἐκδοθοῦν ταυτότητες καὶ θὰ γίνουν εἰς αὐτοὺς οἱ πρώτες συστάσεις. Πρέπει νὰ τονισθῇ εἰς αὐτοὺς ὅπως ἰδιαιτέρως ὅτι πρώτιστον καθήκον τῶν εἶναι νὰ εἶναι ἡθικοὶ καὶ εὐγενεῖς πρὸς τοὺς συγχωριανοὺς ἢ συμπολίτας τῶν, νὰ ὁμιλοῦν παντοῦ μὲ σθένος ὑπερασπίζοντας τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος μας, νὰ εἶναι ἐπίμονοι ἀλλὰ καὶ ὑπομονητικοὶ ἐναντι τῶν ἀμετανοήτων, νὰ βοηθοῦν τίς οἰκογενεῖς τῶν μχητῶν μας καὶ νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἐθνικῶν καὶ φιλελευθέρων ἰδεωδῶν. Πρέπει ἐπίσης νὰ γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἐπίμονος σύστασις ὅτι ἡ συμπεριφορά τῶν ἐναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εὐλικρινῶς μετανοοῦν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς πατρίδος πρέπει νὰ εἶναι πλήρης κατανόησεως καὶ συναδελφώσεως διότι μόνον ἔτσι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀπομόνωση τοῦ συμμοριτισμοῦ εἰς τὴν κλίμα μόνον ὀλίγων τυφλῶν ὀργάνων τὰ ὅποια εὐκόλως θὰ συντριβοῦν.

Πρέπει νὰ καταστῇ σαφές ὅτι ὁ ἄγων τώρα ἐδῶ εἰς τὴν Κρήτην ἔχει καταστῇ πλέον ἀγὼν κρατικῆς ἐδραιώσεως καὶ ἰδεολογικός, ἀφοῦ ἔπαυσε σχεδὸν ἡ ἔνοπλος μορφή του, καὶ συνεπῶς πρέπει νὰ κερδηθῇ καὶ εἰς τοὺς τομεῖς αὐτοὺς. Διότι τότε μόνον ἡ νίκη θὰ εἶναι ὀριστική. Μόνον ὅταν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐδραιώσις τῆς ἀσφαλείας ἐν γένει, ἡ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ προοδευτικὴ συγκρότησις τῆς οἰκονομίας μὲ μίαν παράλληλον ἰδεολογικὴν διαφύτιση στηριζομένην εἰς σαφῆ δεδομένα. Μόνον τότε θὰ ἔχῃ ὀριστικὰ ἐκλείψει ἀπὸ τὸ νησί μας κάθε κίνδυνος. Ἐφ' ὅσον ἔνα σημαντικὸν ποσοστὸν τοῦ πληθυσμοῦ

θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιρροὴν καὶ ἡ ἀσφάλεια κυρίως ἡ ἀγροτικὴ καὶ ἡ οἰκονομία μας θὰ εὐρίσκεται εἰς ἄσχημα χάλας, ὁ κίνδυνος πάντοτε εἶναι πιθανός.

Μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ πρώτου πυρῆνος ἐπιβάλλεται ἡ ἐγγραφὴ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸ δυνατόν περισσοτέρων μελῶν, μέχρι ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἀφοῦ δεδαιώως τοὺς ἀναπτύξωμεν μὲ θάσιν τὰ παραπάνω τὸν σκοπὸν τῆς ὀργανώσεως καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν.

Τὰ μέλη αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι δεδηλωμένων φρονημάτων ἢ καὶ ἐμπράκτως καὶ εὐλικρινῶς μετανοήσαντες. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἐγγραφὴ μελῶν γιὰ τὰ ὅποια ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι εἶναι ἢ συμπαθοῦν τοὺς κομμουνιστάς. Ἐναντι αὐτῶν πρέπει νὰ τηρηθῇ στάσις κατανόησεως ἀλλὰ καὶ ἐπιμονῆς ὥστε νὰ καταστῇ δυνατόν τὸ ταχύτερον νὰ ἐκαθαρίσῃ τὴν θέσιν του ὅτε πλέον ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ του ὡς μέλους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Μεγάλῃ μέρᾳ πάλι ξημερώνει τῆς λευτεριᾶς μας μέρᾳ ξακου-
[στὴ
ἐμπρὸς λεβέντες θούρια τονί-
[στε
σεῖς νέοι τῆς πατρίδος σταυρα-
[εἶται]

—ο—

Τῆς λαύρας τὴν σημαία θυμη-
[θῆτε
μὲ τοὺς γενναίους της ποὺ σὰν
[σκιᾶς
σὰν φάσματα ποὺ ἀπ' τὰ σκοτὴ
[βγῆκαν
καὶ ποὺ στὰ μάτια τῶν εἶχαν
[φωτιές.]

—ο—

Στὸν νοῦ σας ἄς περνοῦν σὰν
[ὀπτασία
οἱ γίγαντες τῆς λευτεριᾶς
Κολοκοτρώνηδες, Κανάρης, Ρή-
[γας
θεριὰ τῆς θάλασσας καὶ τῆς
[στεριᾶς]

—ο—

Ἀθάνατ' ἥρωες ποὺ καρτεροῦνε
μέσ' ἀπ' τὰ στήθια σας ἀκόμη
[μὴ φωνῇ
νὰ κρᾶξῃ πὼς ἐμεῖς γι' ἄλλο δεν
[ζοῦμε
παρὰ γιὰ τὴν ἰδέαν τὴν τρανὴν.]

Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μάλεμε, ἵνα συμ-μετάσχη εἰς τὰ διεξαχθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Βενιζέλεια.

Ὁ κ. Π. Γύπαρης τὸν ὑποδέχεται μετὰ τῶν παρισταμένων ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὑγειονομικοῦ σταθμοῦ Καστελλίου Κισσάμου ἰδρυθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Πολεμ. Περιθάλψεως. Εἰς ταῦτα παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς κ. Ροδόπουλος ἀφιχθεὶς πρὸς τοῦτο ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Ε.Π.Π.Α. κ. Καρόλου Ἀμπερνέθου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Τμήματος Ε.Π.Π.Α. κ. Μεταλλينوῦ καὶ ἄλλων. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ κ. Γεν. Διτῆς Κρήτης, ὁ κ. Νομάρχης καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. Γύπαρης καὶ Μητσοτάκης ὡς καὶ δημοσιογράφοι Ἀθηναῖ κὼν ἐφημερίδων.

Παρά τὴν κακοκαιρίαν παρέστη ἄρκετὸς κόσμος κατὰ τὴν τελετὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁμίλησαν ὁ κ. Ὑπουργὸς, ὁ κ. Ἀμπερνέθου καὶ ὁ κ. Μεταλλινός, ἀπήντησε δὲ ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ συμβολαιογράφος κ. Σ. Σηφάκης. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο ἀποκάλυψις πλακόδ. ἀναμνηστικῆς, μετὰ ταῦτα δὲ παρετέθη γεῦμα.

Ὁ ἐγκαινισασθεὶς σταθμὸς ἀποτελεῖ ἐξαιρετικὸν ἔργον προόδου, τελειώτατον καὶ μὲ τελειώτατα ὄργανα ἐξοπλισμένον. Τὸ ὅλον συγκρότημα ἐστοίχισε περὶ τὰ τρία δισεκατομμύρια, τὴν δὲ δαπάνην τῆς συντηρήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἀνέλαβε ἡ αὐτὴ ὀργανώσις Ε.Π.Π.Α. διὰ τέσσαρα ἔτη, κατόπιν δὲ σὰ παραδοθῇ εἰς τὸ κράτος.

Ὁ κρητικὸς λαὸς εἶναι εὐγνώμων διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτὴ προσφορὰν τοῦ μεγάλου συμμάχου Ἀμερικανικοῦ ἔθνους καὶ αἰσθάνεται ὅλως καὶ ἰδιαίτερον ἱκανοποίησιν διὰ τὴν κατανόησιν καὶ τὴν ὁρθὴν ἐκτίμησιν τῶν θυσιῶν τοῦ διὰ τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ :

Εἰς τὴν σελίδα (2) πρώτη στήλη ἔκτη σειρὰ ἀντὶ « ροσθέτει » νὰ τεθῇ « προσθέτομεν ».

Εἰς τὴν σελίδα (7) τρίτη στήλη δωδεκάτη σειρὰ ἀντὶ « τὴν ὁξείαν διαμόρφωσιν » νὰ τεθῇ « τὴν ὑγείαν διαμόρφωσιν ».

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον πρόσκοποι καὶ ἀνιχνευταὶ τῆς Τ. Ε. Χανίων εἰς δύο ἐξορμήσεις ἐφύτευσαν ἄρκετὰ δενδρόλια παρὰ τὴν Σούδαν, ἐπίσης ἐφύτευσαν εὐκαλύπτους καὶ ἀκακίες γιὰ τὴ συμπλήρωσιν τῆς δενδροστοιχίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χανίων—Σούδας.

Τὴν 7ην Ἰανουαρίου ἐλήξεν ὁ κύκλος ἐκπαιδεύσεως τῆς Β' Βασικῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ βαθμοφόρους προσκόπων. Αἱ Σχολαὶ Β. Ε. Β. Προσκόπων γίνονται κυρίως διὰ νὰ ὑπάρχη μιὰ ἐνιαία γραμμὴ εἰς τὴν προσκοπικὴν κίνησιν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

—Τὰ Λυκόπουλα καὶ οἱ Πρόσκοποι Ναούσης ἐπεφύλαξαν θερμὴν ὑποδοχὴν στὸ Γενικὸ μας Ἐφορὸ κ. Δ. Ἀλεξάτο. Οἱ πρόσκοποι ἀνέλαβαν τὴν ὁργάνωσιν παιδικῶν συσσυτίων, ἐβοήθησαν στὴν περισυλλογὴ νεκρῶν καὶ τραυματιῶν μέσα σὲ νάρκες καὶ παγιδευμένους περιοχὰς στά μαρτυρικὰ χῶματα τῆς Ναούσης ποῦ ἀχνίζουν ἀκόμα ἀπὸ αἷμα μαρτύρων καὶ ἡρώων. Σύμφωνα μὲ πληροφορίες τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Σ. Ε. Π. οἱ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον πρόσκοποι προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίας των στὸ μαχόμενον ἔθνος ὡς τραυματιοφρονεῖς, διὰ τὴν μεταφορὰν πυρομαχικῶν, διὰ τὴν ἐγκαθάρισιν ναρκοπεδίων, διὰ τὴν ἀνόρυξιν χαρκαωμάτων, ἀκόμα προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των στὶς παιδουπόλεις ἢ ὁργανῶνουν ψυχαγωγικὰς γιορτὰς καὶ θεατρικὰς παραστάσεις ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἀπηγορεύθη ἡ ἀποδημία εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τῶν Στρατευσίμων τῶν κλάσεων 1950 καὶ 1951 ἤτοι τῶν γεννηθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1929 καὶ 1930

—Ὑπὸ τοῦ Δήμου Χανίων ἐπραγματοποιήθησαν καὶ κατωτέρω εἰσπράξεις κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον ἐκ φόρου εἰσαγομένων ἐγχωρίων προϊόντων :

1) Ἐξ εἰσπράξεως φόρου μεταφερομένων διὰ ξηρὰς προϊόντων δρχ. 26.656.990.

2) Ἐξ εἰσπράξεως φόρου μεταφε-

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τοὺς συναδέλφους τῶν ὁργανώσεων Ρεθύμνης καὶ Ἡρακλείου διὰ τὴν προθυμίαν των ἵνα συνδράμουν διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ «Μαχητῆ».

Ἀναμένωμεν τακτικὰς συνεργασίας σας καὶ ἀνταποκρίσεις διὰ ζητήματα τοῦ τόπου σας.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνεργάται ὅπως μᾶς ἀποστέλλωσιν τὰ χειρόγραφα των καθαρογραμμένα καὶ ἀπὸ τό ἓνα μέρος τοῦ χάρτου, ἄλλως εἶναι ἀδύνατος ἡ δημοσίευσίς των.

ΑΔΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐλήφθησαν τὰ χρήματα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὄρκων τῶν ὁργανώσεων Λουτρακίου, Μπαμπαλῆ, Γαλατᾶ.

Τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους τῶν Καλυδῶν εἰδοποιούμεν ὅτι τὰ σχετικὰ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν δοθεῖσαν παράστασιν τοῦ δράματος «Σκλάβος» θὰ δημοσιευθοῦν λίαν προσεχῶς, λόγῳ καθυστέρησεως τοῦ σχετικοῦ κλισέ.

ρομένων διὰ θαλάσσης προϊόντων δρχ. 59.204.200.

Σύνολον εἰσπράξεων 85.861.190.
—Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν γνωρίζει ὅτι ἕκτὸς τῶν Δασαρχῶν Φλώρου καὶ Σκλαβάνης ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Δασαρχεῖον Χανίων ὁ Δασάρχης Ἀθ. Φουρνᾶς ὅστις καθ' ἃ ἐδήλωσεν αὐτῷ ἀπολύεται κατ' αὐτὰς ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Ἐπίσης ἐτοποθετήθησαν οἱ Δασονόμοι Ἰωάν. Μπαλτσάκης εἰς τὸ Δασονομεῖον Σφακίων καὶ Δασκόμος Βασίλ. Θανόπουλος εἰς τὸ τοιοῦτον Ρεθύμνης.

Ὅμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν ἀπηγορεύθη ἡ ἀποδημία τῶν Ἐφεδρῶν ἐν γένει τοῦ Β. Ν. ἁξιωματικῶν ὑπαξιωματικῶν εἰς οἰανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὐρίσκωνται ἄνευ σχετικῆς ἐγκρίσεως αὐτοῦ ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Ἐφεδρῶν Ναυτοδιόπων τοῦ Β. Ν.